

ÇİĞDEMİN SESİ

Aylık Çevrimiçi Dergi

Sayı: 76

Temmuz-2022

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, M.Sinan Kayalığıl, Zuhale Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

"Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz"

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Merhaba,

Sevgili komşularımız zaman zaman sizlere hatırlattığımız bir konuya tekrar dikkatinizi çekmek istiyorum. Derneğimize olan güveninizi istismar etmek ve bunu kendi amaçları için kullanmak isteyen kişi/kişiler son zamanlarda mahallemizde sık görünmeye başlamışlar. Bu kişiler apartman/sitelere girip kapılarınızı çalarak yardım istiyorlarmış. Dernekten geliyoruz, dernekte toplantı yaptık, için dernekle birlikte yardım topluyoruz diyerek para toplamaya çalışan kişilere kesinlikle itibar etmeyin, para vermeyin ve lütfen ihbar edin.

Derneğimizin böyle bir uygulaması bugüne kadar olmamıştır ve olmayacaktır. Sadece banka hesabımıza ve dernek merkezimize makbuz karşılığında yardıma bulunabilirsiniz. Biz bir kampanya yaparsak ya da bir yardım toplarsak bunu öncelikle tüm kanallardan sizlere duyururuz.

Haziran ayı ile birlikte yılın yarısını da bitirdik. Dergimizin sayfalarında 30.06.2022 tarihi itibarıyla gelir-gider durumumuzu sizlerle paylaşıyoruz. Tüm destekleriniz ve güveniniz için teşekkür ediyoruz. Biz de bu güveni boşa çıkarmamak için özen gösteriyoruz. Giderek büyüyor ve güçleniyoruz.

Sokak köpekleri konusundaki son durumu da dergide sizlerle paylaşıyoruz. Bu konuda da bir açıklama yapmak istiyorum. Yaklaşık 16 aydır yürüttüğümüz çalışma ile Şirindere'de bulunan sokak köpeklerini kontrol altına aldık. Sizlerin destekleriyle bölgede düzenli besleme yapıyoruz. Kısırlaştırma çalışmaları da son aşamaya geldi. Uzun süredir bölgedeki köpek sayısı artış göstermiyor. Bölgede şu anda yavru köpeğimiz yok ve dışarıdan gelen köpek de yok. Bu sayede bölgedeki sayı zaman içerisinde azalacak. Düzenli beslemeye devam edebilirsek (katkılar azaldığı ve mama fiyatları çok arttığı için zorlanıyoruz) sorun çözülecek.

Aynı şekilde mahalle içerisinde de yavru köpeğimiz yok. Düzenli besleme ve bakım yapan hayvanseverler sayesinde bu bölgede kontrol altında. Sıkıntıda olduğumuz iki nokta Fen Lisesi bölgesi ve Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi yolu. Hedefimiz bu iki bölgeyi de hayvanseverler ve belediye ile birlikte kontrol altına almak. Bu konuyla ilgili destek vermek isteyen veya detaylı bilgi almak isteyen komşularımızı derneğimize bekliyoruz.

Temmuz ayında Kurban Bayramı var. Tüm komşularımızın bayramını kutluyoruz. Bayramdan sonra yaz aylarımızın klasiği olan Açık Hava Sineması etkinliğimiz başlayacak. Lütfen sosyal medya hesaplarımızı ve web sayfamızı takip edin. Ayrıca Whatsapp üzerinden bilgilenmek isterseniz 05078685770 'e mesaj gönderin ve rehberinize bu numarayı kaydedin.

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle....

Fatih Fethi Aksoy
Çiğdemim Derneği YK Başkanı

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EDEBİYAT TOPLULUĞU

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu olarak yeni dönem kitap listemizi oluşturduk. Listemizi oluştururken önceliğimiz yerli yazarlar ve güncel kitaplar oldu.

Yaz tatilinde okuma listenize alabilirsiniz. Paylaşımı bol, sohbeti güzel sunumlarda buluşmak ümidiyle.

KİTAPLARIMIZ

- BAŞKALARININ TANRISI- Mine Söğüt
- BURASI RADYO ŞARAMPOL- Şükran Yiğit
- DÖNÜŞÜM- Kafka
- EVE DÖNMENİN YOLLARI- Alejandro Zambra
- GİRNATAÇI- Ercüment Cengiz
- KÖRBURUN- Hikmet Hükümenoğlu
- ÖTEKİ DÜŞLER- Yiğit Bener
- TATLI RÜYALAR- Alper Canıgüz
- UZAK TEPELER - Kazuo Ishiguro
- YEŞİL GECE- Reşat Nuri Güntekin
- HAYDAR ERGÜLEN- Şiir

Yine bir haziran ayı; yine okullar kapandı. Öğrenciler karnelerini aldılar ve üç aylık yaz tatili başladı. Tüm öğrencilere iyi tatiller diliyorum. Aynı haftanın sonunda, üniversite sınavları da gerçekleşti. Sınava giren gençlerimize başarılar temenni ediyorum. İnşallah istedikleri, hayalini kurdukları üniversitelere girerler. Bu sınavların da sona ermesi ile birlikte, her yıl olduğu gibi Ankara yine boşalmaya başlar. Yazlığı olanlar yazlıklarına, tatil planlayanlar tatil yörelerine veya memleketlerine giderler.

Aklıma, bizim öğrencilik yıllarımızdaki yaz tatillerimiz geldi. Benim ilk ve ortaokul dönemim 1960'lı yıllarda; lise ve üniversite dönemim 1970'lerde Ankara'da geçti. O yıllarda yaz tatili, özellikle ilk ve ortaokul çocukları için "sokakta oynama özgürlüğü" anlamına gelirdi. Ankara'nın Cebeci semtindeki sokağımızda birlikte büyüdüğümüz arkadaşlarımızdan hiç birinin ailesinin yazlığı yoktu. Dolayısıyla tatilde yazlığa giden olmazdı. Esasen o zamanlar yazlık hadisesi pek de yaygın değildi. Babaları TCDD'de çalışan bir kaç arkadaşımız vardı. Onlar bazı yıllar TCDD'nin kampına giderlerdi. Arkadaşlarımızdan bir kısmı ise belirli bir süreliğine memleketlerine, köyelerine giderlerdi. Pek fazla olmamakla birlikte deniz kenarına tatile gidenler için o yıllarda genelde en revaçtaki tatil yerleri Akçakoca ve Akçay idi. Liseli gençler arasında, birkaç günlüğüne çadırı buralara gidenler olurdu ki, onların tatil maceralarını çok uzun süre dinlerdik. Bunların dışında kalan büyük çoğunluk ise, okul döneminde dersler nedeniyle istedikleri her zaman sokağa çıkıp rahat rahat oynayamadıkları için, okulların tatile girdiği andan itibaren kendilerini sokaklara atarlardı.

Yaz tatili, sokakta oynama özgürlüğüydü dedim, ama aslında bu özgürlüğün bazı sınırları da vardı tabii ki. Özellikle ilkökul öğrencilerinin, üç ay boyunca derslerden tamamen kopmaması ve yıl içinde öğrenilenlerin unutulmaması için, öğretmenler mutlaka tatil kitapları alınmasını ve buradaki konuların tekrar edilip, soruların cevaplanmasını, problemlerin çözülmesini isterlerdi. Tatil dönüşü kitaplar öğretmenlerce kontrol edilirdi. Her sınıf için ayrı olarak hazırlanmış tatil kitapları mevcuttu. Ayrıca bir de hepimizden, tatil boyunca en az iki veya üç çocuk romanı okumamız ve özetini çıkarmamız istenirdi. Bu özetler, tatilden sonraki ilk derslerde sınıflarda okunurdu. Bu şekilde hem kontrol yapılmış olur, hem de tüm öğrencilerin

farklı kitapları duyup öğrenmeleri sağlanırdı.

Tatil başında ailelerce, söz konusu tatil kitabının ve okunacak romanların toplam sayfa sayıları, tatilin gün sayısına bölünür ve her gün okunması gereken sayfa adedi belirlenirdi. Hatta bazı akşamlar kontrol edilirdi.

Ancak özellikle tatilin ilk yarısında çocuklar bu programa pek uymazlardı. Dolayısıyla işler çoğunlukla son günlere kalır; okulun açılma tarihi yaklaştıkça bir sıkışma yaşanır ve bu nedenle ailelerden epeyce azar iştilirdi. Her ne kadar zoraki de olsa, o dönemde hemen her ilkökul öğrencisi; Jules Verne'nin, Kemalettin Tuğcu'nun çocuk romanlarını; Daniel Defoe'nin Robenson Crusoe'sini; Harriet B. Stowe'un Tom Amcanın Kulübesi'ni; Cervantes'in Don Kişot'unu ve bu tür pek çok yerli ve yabancı yazarın klasikleşmiş eserlerini okumuştur. Bunların bazılarını severek, bazılarını ise sevmeden zoraki okurduk. Örneğin, severek okunanlardan Jules Verne'in "İki Sene Mektep Tatili" (Günümüzde "İki Yıl Okul Tatili" ismiyle yeniden basılıyor) kitabını okurken, kendimizi yanlışlıkla denize açılan teknenin içinde gibi hisseder, o çocukların iki yıl boyunca çektiği sıkıntıları, başlarına gelenleri adeta birlikte yaşardık. Keza Robinson Crusoe'yi, İsviçreli Robinson Ailesi'ni okurken biz de ıssız adalarda adeta birer Robinson olurduk. Kemalettin Tuğcu'nun eserlerini gözyaşlarıyla, boğazımız düğümlenerek okurduk. Bunlardan

başka Tommiks, Teksas, Kaptan Swing, Tom Braks, Red Kit gibi çizgi romanlar vardı ki; ilginçtir, bu kitapları bizler bir solukta çok severek okurduk ama aileler genellikle bunları okumamızı pek istemezlerdi; hatta bazı aileler okunmasını yasaklardı. Ama yine de gizli gizli, çoğunlukla da tatil kitabının veya ödev olarak verilmiş olan romanların arasına konularak okunurdu.

Özellikle 1960'ların ilkökul çocukları için yaz tatilinin bir başka çok önemli özelliği daha vardı. Amerikan Marshall yardımı olarak ülkemize gönderilmiş olan ve okullarda sıcak suya katılıp büyük güğümlerle öğrencilere dağıtılan, içilmesi zorunlu tadı berbat süt tozlarından, üç aylığına da olsa kurtulmuş oluyorduk. Bu süt tozları ile yapılan ve süt diye verilen şeyden bütün çocuklar nefret ederdi.

Çığdem'in Sesi Dergisinin Temmuz 2021 ayındaki 64. sayısında yayınlanan "Çocuklar Bilgisayar Başında; Meyveler Dallarda" başlıklı yazımda ve devam eden aylarda bölümler halinde yayınlanan "Çocuklukta Oyunlarımız, Oyuncaklarımız ve Eğlencelerimiz" yazı dizilerinde de belirttiğim üzere; özellikle 1960'lı yıllar, Cebeci'nin hemen tüm sokaklarında, bahçeler içindeki tek veya iki katlı müstakil evlerin ve bizlerin oyun alanları olan boş arsaların müteahhitlere verilir apartmanlara dönüşmeye başladığı yıllardı. Bu apartmanlaşma süreci, özellikle de yaz tatillerindeki oyunlarımızı, oyuncaklarımızı ve eğlencelerimizi haliyle çok etkiledi. İnşaatlarda kullanılan demir, tel ve tahta parçaları, çiviler, kiremit kırıkları, sönmemiş kireçler, taşlar ve tuğlalarla oyunlar yarattık, oyuncaklar yaptık; saatlerce yorulmak bilmeden bunlarla oynayıp eğlendik.

O zamanlar inşaatlarda şimdiki gibi hazır beton kullanılmazdı. Beton için inşaata kamyonla kum gelirdi. İnşaat önünde karılan harç, katlar arasına kurulan ahşap iskeleler üzerinden, amelerce üst katlara kürekle aktarılırdı. Bir inşaata kum geldiği zaman o sokaktaki çocuklar adeta bayram ederdi. İnşaatteki faaliyetlerin paydos edildiği akşam saatlerinde, birinci veya ikinci kata çıkılır, kum yığınının üzerine sırayla atlanırdı. Ancak buradaki önemli husus, bu işi inşaatın bekçisine yakalanmadan yapmaktı. Çünkü kumların etrafa dağılması nedeniyle inşaat sahipleri ve bekçileri kumlara atlamamızı istemez, kızarlardı. Ama yine de fırsatını bulur, büyük bir heyecan ve neşeyle atlardık.

Yaz tatili boyunca en vazgeçilmez eğlencelerimizin başında, o dönem henüz müteahhite verilmemiş bahçelere, meyve için dalmak gelirdi. O yıllardaki çocukların hemen hepsi, kedi gibi ağaçların en tepelerine kolaylıkla çıkıp, inebilirlerdi. Her biri organik, suni gübre görmemiş, birbirinden tatlı ve lezzetli meyvelerin en olgunlarını, ağaçların üzerinde yemenin keyfi bambaşkaydı. Ama bu keyfi yaşamının önemli bazı riskleri de vardı tabii ki. Bunların başında, bahçe sahibine yakalanmak gelirdi.

Bazen de, tam çocuklar ağaçların üzerinde meyve toplarken, arkadaşlardan biri muziplik olsun diye "Hırsız varrrr" diye bağırıp kaçırdı. İşte o andan itibaren diğer çocuklar ağaçlardan patır patır atlayıp kaçmaya çalışırlardı. Yakalanmamak için ağaçlardan ve duvarlardan atlamak, zaman zaman kazalara ve yaralanmalara neden olsa da bunlar, meyveye dalmanın verdiği keyfi kesinlikle azaltmazdı.

Mahalle aralarındaki her boş arsa, başta top olmak üzere çok çeşitli oyunlar için potansiyel oyun alanlarıydı.

O yıllarda çocuklar arasında bisiklet sahibi olmak bir ayrıcalıktı. Çünkü çok az çocuğun bisikleti vardı. Bunlar ya sünnet, ya da karne hediyesi olarak aileleri veya yakınlarınca alınmıştı. Dolayısıyla çok kıymetliydi. Bisiklet sahibi olan çocuklar, zaman zaman, samimi oldukları arkadaşlarını bisikletin arkasına bindirip sokak boyunca bir tur attırırlardı. Ama sürmeleri için bisikleti pek vermezlerdi. Düşürüp bisikletin bir yerlerine zarar vermelerinden korkarlardı. Bisikleti olmayan çocukların bisiklete binebilmeleri için mahalle aralarındaki boş arsalarda bisiklet kiralayanlar vardı. Çocuklar bu arsalarda turu 25 kuruştan, birkaç tur bisiklete binerlerdi. Ama tabii ki bu turlar hiçbir çocuğun bisiklet hevesini kesmez, aksine daha da arttırırdı.

Sıcak öğle saatlerinde, açık alanlardaki oyunlar yerine, gölge yerlerde ya da ağaç altlarında üçer taşla cız, çivilili tahta üzerinde madeni para ile maç gibi oyunlar tercih edilirdi. Bu sıcak saatlerde eğer şöyle esintili, gölgelik bir yer, bir ağaç altı bulunmuşsa çocukça hayallerle dolu tatlı sohbetlere dalınır; ilginç ve komik okul anıları anlatılır, bazı öğretmenlerin ve öğrencilerin taklitleri yapılır, kahkahalarla gülünürdü. Bazen de sıcak saatlerde arkadaşlarımızla birlikte sinemaya giderdik. O yıllarda sinemalarda çok güzel, heyecanlı kovboy filmleri, ajan filmleri, 2. Dünya Savaşı ile ilgili filmler, macera filmleri ile "Yavru ile Katip" diye isimlendirilen İtalyan komedyenlerin ve Louis De Funes'in seri komedi filmleri oynardı. Yavru ile Katip'i çok başarılı bir şekilde seslendirmiş olan rahmetli Erol Günaydın ve Altan Erbulak'ın unutulmaz sesleri hala kulaklarımdadır.

Yaz tatilinde sokaklardaki oyunlar, akşam yemeğinden sonra da gece geç vakitlere kadar, ta ki anneler pencerelerden “Artık eve” diye sesleninceye dek devam ederdi. Gerçi hiç bir çocuk, annesinin ilk seslenişini duyup da hemen eve koşmazdı. Bu ikaz genelde bir kaç kez tekrarlanır, sonunda nihayet isteksizce zorunlu olarak evlere girilirdi. Tabii ertesi sabah kahvaltıdan hemen sonra yine erkenden sokağa çıkmak üzere.

Yaz aylarının popüler oyunlarından dalya, saklambaç, kukalı saklambaç, kuka, istop, yakan top, voleybol gibi oyunları kız ve erkek çocuklar hep birlikte oynardık. Bunların yanında top oynamak, iddialı mahalle maçları yapmak, misket, birdirbir, uzun eşek, çelik çomak oynamak; kendi yaptığımız uçurtmaları uçurmak; gazoz kapağı biriktirip bunlarla misket oyununa benzer “lik” adı verilen bir oyun oynamak; telden yaptığımız arabaları sokaklarda sükseli bir şekilde sürmek; kendi imalatımız tornetlerle yokuşlardan kaymak; ağaç dallarından yaptığımız ok-yaylarla, tahta silahlarla ve gül hatmi çiçeklerinin taç yapraklarını yüzlerimize yapıştırarak kızılderili kovboy savaşları yapmak; 5 kuruşa şans talih kader kısmet çekilişi yaptırmak; çember çevirmek, en sevilen oyunlardan bazılarıydı. Sakızlardan çıkan futbolcu, film artisti ve ülkeler resimlerini biriktirip, bunları birbirimizle değiştirmeye çok meraklıydık.

Sabahın erken saatlerinden gecenin geç vakitlerine kadar sokaklarda koşup oynamaya, sadece öğle ve akşam yemekleri için zorunlu kısa bir ara verilirdi. Genellikle yemekler en seri şekilde yenir ve tekrar sokağa çıkılırdı. Gün boyu süren bu yoğun tempo nedeniyle doğal olarak arada acıkılırdı. İşte o zamanlarda annelere seslenerek, sokakta yenilebilecek türde yiyecek bir şeyler istenirdi. Bu ayak üstü atıştırılmalıklar çoğunlukla, evlerde hemen her zaman hazır olan poğaçaya ya da kek olurdu. Bazen de anneler ekmek üzerine salça veya yağ ve reçel sürüp verirdi. Bu yiyecekleri almak için eve gidilmez, balkonlardan sarkıtılan sepetlerden ya da pencerelerden alınırdı. Annelerimizden yiyecek istenirken mutlaka yanımızda bir iki arkadaş da olurdu. Tabii ki annelerimiz onlara da, kendi çocuklarına verdiği yiyeceklerin aynısından verirdi.

Gençlik Parkına gitmek, yaz aylarının değişmez bir eğlence klasiğiydi. Her yaz döneminde bir iki kere gençlik parkına gidilirdi. Gençlik Parkında havuz kıyısındaki semaverli aile çay bahçelerinde, evlerden getirilen yiyeceklerle adeta birer ziyafet sofrası gibi donatılan masalarda komşularla ve yakınlarımızla birlikte neşe içerisinde yemek yemek, ardından Lunaparkta çeşitli oyuncaklara binmek ve iki istasyon arasında TCDD tarafından işletilen Küçük Tren, o dönem çocuklarının hafızalarında yer eden, unutulmaz yaz dönemi eğlenceleriydi.

Yaz akşamlarının vazgeçilmez eğlencelerinden biri de, ailelerimizle ya da arkadaşlarımızla birlikte hemen her hafta gittiğimiz, çekirdek çitleyip leblebi yiyerek ve gazoz içerek film izlediğimiz açık hava sinemalarıydı. Film esnasında havaya attığımız leblebilerin, film makinesinden perdeye yansıyan hareketli ışık demeti arasından geçerken adeta kayan yıldızlar gibi hareket etmesinden çok hoşlanırdık. Şimdilerde Çiğdemim Derneği, geçmişte kalan açık hava sineması geleneğini ve keyfini mahallemizdeki Can Yücel Parkında yeniden yaşıyor. Yaz akşamlarında burada film izlerken, her ne kadar yıldız kaydırmamız da o günleri adeta yeniden yaşıyorum.

Yaz tatillerini anlatırken tabii ki sünnet düğünlerinden bahsetmemek olmaz. Çünkü özellikle ilköğretim döneminde her yaz mutlaka bir kaç arkadaşımız sünnet olurdu. Sünnet düğünlerinin bir kısmı evlerde, bir kısmı ise açık hava çay bahçelerinde yapılırdı. Sünnet düğünü demek, birkaç arabalık konvoyla korna çalınarak atılan tur, limonata, gazoz, pasta ve bol eğlence demektir. Sünnet çocuğu hariç diğer çocuklar çok eğlenirlerdi.

Yukarıda bahsettiğim oyunları ve eğlenceleri, Çiğdemim Sesi Dergisinin 65. ve 69. sayıları arasında yayınlanan “Çocuklukta Oyunlarımız, Oyuncaklarımız ve Eğlencelerimiz” yazı dizisinde detayları ile anlatmışım.

Lise yıllarındaki yaz tatillerinde, zaman zaman arkadaşlarımızla, o tarihlerde çok revaçta olan 19 Mayıs Yüzme Havuzuna ve Atatürk Orman Çiftliğindeki Karadeniz Yüzme Havuzuna yüzmeye giderdik.

Üç aylık yaz tatili, başlangıçta çok uzunmuş ve sanki hiç bitmeyecekmiş gibi gelirdi. Ama haziran, temmuz, ağustos ayları inanılmaz bir şekilde hızla geçirdi. Eylül ayı, yaz tatilinin sonuna geldiğinin habercisiydi. Eylülle girilmesi ile birlikte, bir yandan yeni okul döneminin ön hazırlıkları, bir yandan tatil boyunca hep ötelenen tatil kitabı ödevinin tamamlanması ve roman özetlerinin yazılması zorunluluğu gibi nedenlerle, açıkçası eylül ayının pek tadı olmazdı. Nihayet ayın ortalarında yeni eğitim öğretim yılı başlar, okullar tekrar açılırdı.

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Haziran 2022

KİTAP DESTEĞİ

Komşumuz Claira aracılığıyla Mamak'ta bir okul kütüphanesine kitap gönderdik. Çiğdemim Derneğinin kitaplarından bu okulun kütüphanesine giden kitaplarla çocuklar kitapsever oldular.

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Haziran ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan **Ozan Ağma**'ya aramıza hoşgeldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 50 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Haziran ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz. Yılın yarısı biterken aidat ödeme oranımız şimdiden %80 seviyesine ulaştı. Güven ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

Ahmet Özkaya	Fatma Kökdil	Mine Yücel	Serap Müfettişoğlu
Aydın Çelebi	Figen Demirçira	Necmi Seher Afacan	Suat Şalıkara
Ayhan Karakoç	Gülden Tatlısu	Nilgün Olcay	Taşkın Tahmaz
Cengiz Çelik	Günseli Bingöl	Nizamettin Yılmaz	Zehra Gül Aslan
Ekaterina Atlı	İrem Berfin Yalçın	Nurgül Çankaya	Zümrüt Ayla Akıncıbay
Fatma Dürrüşehvar Cömert	Memduh Mehmet İrkin	Selahattin Özdil	

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Şiir gönüllere ulaşmazsa şiir midir? Hele ki şair bir başınaysa, şiirinin tınısını gönlünde duyabilecek başka kimsecikler yoksa yanı başında, heceler, dizeler, kafiyeler bir diğerinin yüreğine erişemezse evrendeki anlamlar birbirine kavuşabilir mi? Anlam içermeyen bir evrende hayat var denilebilir mi?

Alman besteci **Richard Wagner**'in tüm bu sorulara yanıtı "Hayır" olmalı ki **Tannhäuser** adlı operasında şiirleri, şairlerini ve şairlerin atışmasını konu etmiştir. Tannhäuser dünyevi zevklerden söz eder durur, o aşk ve cinsellik tanrıçası Venüs'e tutkundur, Venüs adlı kendi dağında, onun yanından ayrılamamaktadır. Günlerden bir gün yeryüzüne inmeye karar verdiğinde kendisini uhrevi zevklerden dem vuran şairlerin arasında bulur.

Yeryüzünde yaşayan ve onu masum bir aşkla seven Elizabeth'in hatırını kıramayarak şairlerle şiirsel belagat yarışına tutuşur. Bir şatoda yapılan bu oturumda şairlerin kıdemlisi Wolfram soylu hazirunu derin saygı ve abartılı iltifatlarla selamlayarak sözlerine şöyle başlar:

*Bu asil meclise baktığımda, ne muhteşem bir manzara kalbimi parlatıyor!
Pek çok kahraman, yiğit, doğru ve bilge, gururlu bir meşe ağacı gibi, muhteşem, taze ve yeşil; hanımları güzel ve erdemli görüyorum, en güzel kokulu çiçeklerden oluşan güzel bir çelenk.
Bakışlarım bu görüntüyle kamaşıyor, böyle güzel bir parlıta karşısında sustu şarkım.
Sonra gözlerimi tek bir yıldız kaldırıyorum üzerime parlayan göklerde: ruhum o uzak ışıltıyla teselli ve ruhum içtenlikle duaya gömülür.
Ve bir zevk çeşmesi görüyorum ruhumun şaşkınlıkla baktığı, oradan mutlu bir sevinç akar, kalbimin tarifsiz bir şekilde tazelandığı. O çeşmeyi asla kirlitemem ya da berrak sularını kirlil düşüncelerle bulandır!
Adanmışlıkta kendimi feda ederdim ve memnuniyetle kalbimin son damlasını döktüm.
Siz soylular bu sözlerden anlayabilirsiniz, aşkın en saf özünü nasıl görüyorum.*

Zevk çeşmesi olarak betimlenen tanrıya olan tutkusunu içeren bu şiire Tannhäuser dünyevi aşkı yücelterek şöyle mukabele eder:

*Ben de kendimi yeterince şanslı sayabilirim senin, Wolfram'ın ne gördüğünü görmek için!
O çeşmeyi kim bilmemeli? Dinle, erdemlerini yüksek sesle haykıracağım!
Ama kaynağına yaklaşamıyorum ateşli bir özlem duymadan; yanan susuzluğumu yatıştırmalıyım dudaklarımı güvenle ona bastırarak.
Mutluluğu tam fıçılarda içiyorum, herhangi bir tereddütten etkilenmeden; çeşme tükenmez çünkü özlemim doyumsuz.
Böylece ilbaharda kendimi sürekli yenilerim, böylece özlemim sonsuza kadar yanabilir.
Bil o zaman Wolfram, nasıl saygı duyduğumu, aşkın gerçek doğasına!*

Bu aşamada Vogelweide'li şair Walter söze karışır ve Tannhäuser'e seslenir:
Wolfram'ın bize anlattığı çeşme ruhumun ışığıyla da bilinir; ama sen, yanan susuzlukla, gerçekten bilemiyorum.

*O zaman ilan edeyim ve sana öğretemi çeşmenin gerçek erdem olduğunu.
Hararetle ona saygı duymalısın ve onun tatlı berraklığına tapınmalısın.
Dudaklarını sularına bırakırsan saf olmayan tutkuları soğutmak için, evet, eğer eşiğinde bir yudum alacaksan, sihirli gücü sonsuza dek yok olacak!
Bu kaynaktan ferahlık isterseniz, dudaklarından değil kalbinden olmalı.*

Belagati elden bırakmayan Tannhäuser kendini savunmaya geçer:

Ey Walter, eğer böyle şarkı söylersen, yanlış aşka inanıyorsun!

Özleminiz bu kadar ürkekse, dünyanız gerçekten kuruyacak.

Gökyüzüne bak, yıldızlarına bak, kabul, yüce yüksekliklerde Tanrı'nın övgüsüyle!

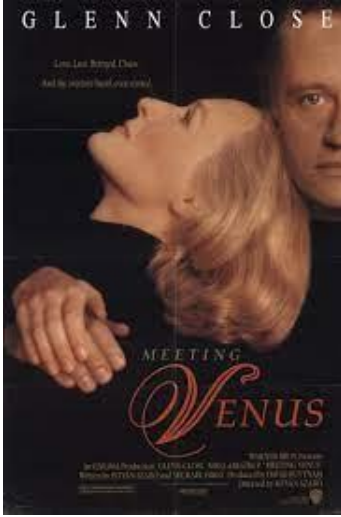
Ama insan temasına tenezzül eden şey, kalbe ve düşünceye yakın olan, benzer bir madde için yaratılmış olan, yumuşak bir etle bize meyleder.

Bu mutlu arzudan zevk almak içindir ve sadece zevkte aşkı tanırım!

Bu aşamada işler aniden kızışır, ortalık karışır. Tüm ozanlar ve oturumu izleyen şövalyeler Tannhäuser'i imansızlıkla suçlar. Oturumun yöneticisi onları sakinleştirmeye çalışsa da ozanlar kılıçlarını kınlarına sokmaz ve barışa yanaşmaz. Sonuçta bu "mahalle baskısı" karşısında Tannhäuser utanç içinde merhamet dilemek zorunda kalır. Hazirun huzurundan şiddetle kovulduğundan affedilmek, günahlarının kefaretinin ödeyip tövbekâr olmak için kutsal Roma'ya doğru yola çıkar.

İlginç olan nokta şudur ki dünyevi zevklerin sembolü Venüs göğe yükselen bir dağda, aksine uhrevi aşkın sembolü Elizabeth yeryüzünde yaşamaktadır. Ortada bir irtifa karmaşası bulunmaktadır! Öte yandan bir zamanlar şairlerin tensel ve tinsel zevkleri karşılaştırıyor oldukları görülmektedir. Üzerine şiir söyledikleri konular "umut ölümsüz göklerde midir (ama Venüs'ün bulunduğu dağda değil), fani yeryüzünde midir (ama Elizabeth'in sembolü olduğu ulvi konum değil)" imiş. Sonra neler mi değişmiş?

Bu soruya yanıt aramak için fani yeryüzünde, fani olmayan beyaz perdede başrolde **Tannhäuser** operasının yer aldığı **István Szabó**'nun yönettiği 1991 yapımı **Venus'le Buluşma** adlı filme bakılabilir. Macar yönetmen bu filmde

Doğu Avrupa ülkelerinin henüz Avrupa Birliğine kabul edilmemiş olduğu yıllarda bir "Avrupa Opera" projesi olarak Paris'te Tannhäuser'in sahnelenmesi anlatılmaktadır. Söz konusu proje gereği temsilde her rolü farklı milletten bir sanatçı üstlenecektir. Fakat daha provalar sırasında farklı ulusların karakteristik özellikleri nedeniyle o kadar çok sorun çıkar ki temsilin verilmesi neredeyse imkânsız hale gelir. Elizabeth rolünü oynayacak olan, bir an soğuk bir an taşkın kişilikli İsveçli soprano ile Doğu Avrupalılık çöküntüsü içindeki omuzları ve ağız köşeleri düşük Macar orkestra şefi arasındaki aşk sanatçıların ve yöneticilerin kavgaları arasında bir şiirle filizlenir:

Serseri Yahudiler, öfkeli Almanlar, pis Fransızlar, tembel Polonyalılar, pasaklı İspanyollar, gözü görmez Belçikalılar, soğuk İsveçliler, çılgın Yunanlar: Birbirlerinden nasıl nefret ediyorlar!

Katolikler, Protestanlar ve Yahudiler; Doğu ve Batı, Batı ve Doğu, Kuzey ve Güney, Güney ve Kuzey: Birbirlerinden nasıl nefret ediyorlar!

Pis komünistler, mikroplu faşistler asla birbirleriyle konuşmazlar: Birbirlerinden nasıl nefret ediyorlar!

Hileci Çekler, tembel Letonyalılar, kızgın Avusturyalılar, peynir suratlı İsviçreliler, kanlı İngilizler, pis kokulu Norveçliler, sarhoş Danimarkalılar, korkak Macarlar: Birbirlerinden nasıl nefret ediyorlar,

İngilizler, Fransızlar, Danimarkalılar, Çekler, Yunanlar, aman Tanrım! Birbirlerinden nasıl nefret ediyorlar!

Bugünkü "Avrupa'yı anlamak için harika bir kaynak olan filmdeki söz konusu şiir sahnesi o dönemki tartışmanın yere veya göğe tapanlar arasında değil, milletler arasında cereyan ettiğini göstermektedir. Artık kavganın konusu "Ten mi, tin mi"den "Sen mi, ben mi"ye dönmüştür. Öylesine ki gökyüzü nimetlerinin yanı sıra yeryüzü nimetleri de paylaşılamamaktadır. Tannhäuser operasında şairlerin sözünü ettiği çeşmeden akan tanrı ışığının gücüne paranın gücü eklenmiştir. Halen "kâr paylaşım kavgası çağını" sürmekte olduğumuz tartışılmaz bir gerçek!

Eğer akla “ileride şiirin konusu ne olabilir?” sorusu gelecek olursa bunun yanıtı da belki dünyanın yaşanmaz hale geldiği, yeryüzü nimetlerinin tükendiği 5.981.407 yılını anlatan, **Aniara** adlı uzay gemisinde geçen operada bulunabilir (Dipnot 3). 1959’da Alman besteci **Karl-Birger Blömdahl** tarafından bestelenen eser aynı adla 2018’de **Pella Kagerman** ve **Hugo Lilja** tarafından beyazperdeye de aktarılmıştır (Dipnot 4). Her iki eserin konusu “diktatörler zamanı”dır. Yerkürenin ısınması ve aşınması yüzünden üzerinde yaşamdan ümidini kesen bir grup son insan hedefsizce uzayda seyahat etmektedir. Ortaya her gün başka bir diktatör çıkmakta ve gemidekilere kendi usulünce eziyet etmektedir. Sonunda kör bir kadın şair ayağa kalkar, eski günleri, insanlığa dair duyguları anlatan hüznü bir şiir okur:

*Dünyada ışığı gördüm, kendi derimle.
Önsezi beni çağırdı, derimle.
Tanrı tarafından kör edilmişim,
Bize ışık ver, Bize ışık ver, Bize ışık ver...*

Herkes, hatta diktatörler bile bu şiirle duygulanır ve insan olduklarını hatırlar; yürekleri nihayet anlamla birbirine kavuşur. Şiirin işlevi de budur zaten: Tek bir şair kalmayana dek son söz şiirin sunacağı umut olacak!

Dipnotlar:

- (1). Tannhäuser, 3 perdelik opera. Beste ve libretto: Richard Wagner, 1845
- (2). Meeting Venus (Venüs’le Buluşma). Yönetmen: István Szabó, Senarist: István Szabó, Michael Hirst, Oyuncular: Glenn Close, Niels Arestrup, Kiri te Kanawa (sesi), René Kollo (sesi). 119dk, 1991
- (3). Aniara. 2 perdelik opera. Beste: Karl-Birger Blömdahl, Libretto: Erik Lindegren (Harry Martinso’nun aynı adlı şiirinden esinle), 1959
- (4). Aniara. Yönetmen ve Senarist: Pella Kagerman, Hugo Lilja, Oyuncular: Emelie Jonsson, Bianca Cruzeiro, Arvin Kananian. 106dk, 2018

“Ağır ağır ölürlər;
kitap okumayanlar,
müzik dinlemeyenler,
kalplerinde sevgi ve
merhamet barındırmayanlar.”

Pablo Neruda

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Bu yıl üyelikte 20.yıllarını tamamlamış olan üyelerimize Komşuluk Günü Panayırımızda teşekkür belgelerini verdik. İsimlerini bir kez de buradan da paylaşarak bu gönüllü destekleri için teşekkür ediyoruz. Ayrıca 2 yeni onur üyelerimizin plaketlerini de sunduk. Onlara da sonsuz teşekkürler.

Üyelikte 20 yılını dolduran ve Komşuluk Gününde Teşekkür Belgesi verdiğimiz üyelerimiz-2022

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ ONUR ÜYELERİ

No	Adı soyadı	Açıklama	Yıl
1	Vecdi Seviğ	Kurucu Üye	
2	Selma Aksoy	Kurucu Üye	
3	Pervin Ersöz	Kurucu Üye	
4	Hayriye Akın	Kurucu Üye	
5	Hayrinüsa Nara	Kurucu Üye	
6	Fatih Fethi Aksoy	Kurucu Üye	
7	Halil Ferit Uyar	Kurucu Üye	
8	Vasıf Berik	Kurucu Üye	
9	Ümit Seviğ	Kurucu Üye	
10	Gülten Camcı	Kurucu Üye	
11	Beyhan Zülaloğlu	Kurucu Üye	
12	Tülay Korkmaz	Kurucu Üye	
13	Seval Özkaya	Kurucu Üye	
14	Nursun Koray	Kurucu Üye	
15	Nilüfer Saraçoğlu	Derneğin mevcut mekanının sağlanması	2015
16	Ali Salar	Elektrik sorununun çözülmesi	2015
17	Kemal Akın	Her türlü teknik destek.	2015
18	Erol Ünlüer	Zor zamanlardaki emekleri	2015
19	Yavuz Ahmet Demirden	Vefat eden TSM Koro şefimiz	2015
20	Cemil Turan	Kütüphane ve gazete çıkarılması	2016
21	Alper Taşdelen	Çankaya Belediye Başkanı Derneğe hizmetleri	2017
22	Fazlı Öztürk	Engelsiz Fotoğraf Topluluğu	2018
23	Mehmet Erdoğan	Derneğin mevcut mekanının sağlanması	2019
24	Güler Kayam	Derneğimize 10000 isviçre frangı bağışından dolayı	2021
25	Timur Özkan	Gezi kitabımızın hazırlanmasına katkısından dolayı	2021

Ahmet Barındırır

Ali Kemal Akın

Aygül Toker

Bedia Söylemez

Bekir İçel

Burhan Cahit Aksoy

Deniz Akın

Erol Rifat Sayın

Fatma Buket Polat

Filiz Aksoy

Filiz Kızıllırmak

Gülümser Dinçer

Hacer Aydınalp

M.İsmet Yakşı

Mehmet Erdoğan

Nursel Yalçın

Serdar Çağatay

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN ANILAR

OKUL TİYATROSU

(Neva Yurt – Işık Apt. / 12 yaşında)

Merhaba ben Neva. Bu gün sizlere 6 Haziran'da yaşadığım güzel bir anımı anlatmak istiyorum. Anlatacağım şey bir tiyatro. –Evet yanlış duymadınız, ben ve benim sınıfımın düzenlediği bir tiyatro oyunu. Size anlatmadan önce biraz bilgi vermek istiyorum. Oyunumuzun adı KOCA KAFALILAR GEZEĞENİ. Bu benim için çok güzel bir etkinlik oldu. Sınıf arkadaşlarım ve bunu düzenleyen Türkçe öğretmenimizle beraber çok çaba sarf ettik, derslerimizden olduk ama yine de buna değdi. Bazen sorunlar çıktı ama üstesinden geldik.

Üstte yazdığım gibi oyunumuzun ismi KOCA KAFALILAR GEZEĞENİ. Bu isimden dolayı kendimize kendi kafamızdan daha büyük farklı şekillerde kafalar yaptık. Benim rolümden dolayı ben geyik kafası yaptım. Rolümü az çok anlamışsınızdır. Benim rolüm geyik kafalı insan. Rolümde parasız biriyim ama kafamı da değiştirmek istiyorum. Bunun hakkında konuşuyorum ve bu konuşmalar oyunun özünü oluşturuyor. Oyunumuzu ilk olarak velilere sonra öğrencilere oynadık. İlk velilere oynadığımız için çok heyecanlıydık, aynı zamanda tiyatro oynarken de. Benim cebimde on lira vardı seyircilere göstermek amacıyla ama maalesef heyecandan parayı cebimden çıkaramadım. Bu yüzden elimi boş gösterdim. Bunu öğretmenime söyleyince çok güldü. İşte böyle güzel bir anım daha oldu. Böyle deneyimler hele de bu günlerde insanların içini ısıtıyor. Bu cümlemi kendi deneyimlerimin arasına yazdım.

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayımlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@ciqdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

**Derneğimizin eski yönetim kurulu üyesi,
çok değerli arkadaşımız Akın Yücel'i 28
Mayıs 2022 tarihinde kaybettik.
Kendisine Allahtan rahmet kederli
ailesine ve sevenlerine sabırlar dileriz.
Onu hiç unutmayacağız.**

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Haziran - 2022

5 HAZİRAN ŞENLİĞİ

Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından 5 Haziran Dünya Çevre Günü nedeniyle, Gazi Park'da düzenlenen şenliğe dernek olarak bir stant açarak katıldık. Çeşitli bilgilendirmeler ve tanıtımlarla birlikte 2 kasa domates fidesi ve 1000 paket civarında 14 farklı çeşitte tohum dağıttık. Kendi bostanımızda ürettiğimiz tohum ve fideler oldukça ilgi gördüler ve kısa sürede bittiler.

<https://www.cigdemim.org.tr/?p=16326>

Turhan Demirbaş – Başak Sitesi

Geçtiğimiz yıllarda, Karabük ili Yenice ilçesindeki Şeker Kanyonu ve Yenice Ormanları gezisine gitmiştik. Karabük'e giderken Eskipazar ilçesindeki Hadrianaupolis antik kentini de gezme fırsatını bulmuştuk. Burası Eskipazar ilçesine 4 km mesafededir, Karadeniz Zeugma'sı adı verilen bölgedeki kapalı alanda birçok mozaik bulunmaktadır. Gezi sonrası karşı dağ yamacındaki traverten ocağı dikkatimizi çekmişti. Burası Anıtkabir inşaatında kullanılan travertenlerin getirildiği yer olarak bilinmektedir. Ayrıca Kuzey Anadolu Fayına çok yakın bir yerdedir.

Eskipazar traverten taşocakları bakımından çok zengindir. Şerafettinler, Çaylı ve Hamzalar ilçe sınırları içerisinde bulunan traverten taşları

Türkiye'nin her tarafına gönderilmektedir. Anıtkabir'in büyük bir bölümünde ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin yapımında bu taşlar kullanılmıştır. Delikli yapısı nedeni ile ıslak zeminlerde kaymayan bir yapısı vardır. Bilinen en büyük özelliği ise kimyasal yapısı nedeni ile bünyesinde bakteri ürememesidir.

Eskipazar'dan getirilen sarı travertenler, Anıtkabir Şeref Holü'ne çıkan merdivenlerin sağında ve solundaki zafer kabartmaları, bütün Şeref Holü dış duvarları, Tören Meydanı'nı çevreleyen kolonatlar ve arkadlı bölüm kolonatlarında kullanılmıştır. İkinci kısım inşaatın müteahhit firması Rar-Türk Limited'in sarı travertenleri Eskipazar İstasyonu'na yaklaşık 5 kilometre uzaklıktaki Budaklar Köyü civarındaki taşocaklarından çıkartabilmesi için Çankırı Valiliği'nden 2 Eylül 1944 tarihinde yazı gönderilmiştir. 31 Ekim 1945 tarihinde de müteahhit firmaya bu taş ocaklarından gerekli miktarda taş çıkarılması için, Çankırı ilinden alınan ruhsat verilmiştir. İnşaat müteahhitliği, Bayındırlık Bakanlığı Yapı ve İmar Başkanlığı'na traverten taşlarının teşekkülleri itibariyle içlerinde delikler olduğunu, örnek olarak şantiyeye getirilen yüzey üzerinde delik gözükmeyen travertenlerde, işlenmeye başladıktan sonra delikler çıktığını ve bazılarında da yüzey dışında gözükken deliklerin yontulma sırasında kaybolduklarını 3 Kasım 1948 tarihinde bildirmiştir. Traverten taşına ait şartnamede açıklanan deliksiz olma şartı, gerek taşın yapısını, gerekse gösteriş bozacak şekilde bulunanları kapsamaktadır. Bunun üzerine başkanlık, durumu yerinde incelemek için Jeolog Doktor Erwin Lahn'ı Eskipazar'a göndermiştir. Dr. Lahn görüşlerini belirttiği raporda, travertenin tabiatı gereği delikli olacağını ve bu taşın normal bir traverten olduğunu açıklamıştır.

Anıtkabir inşaatında çalışan ve kontrol mühendisi olan Sabiha Rifat Gürayman kimse tarafından bilinmez. İlk Türk İnşaat Mühendisi olan Sabiha Hanım, Atatürk'ün manevi evlatlarından birisidir. Aynı zamanda, 1927 yılında kurulan Fenerbahçe voleybol kız takımının bir oyuncusudur. 1933 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinden, diğer kız öğrenci "Melek Erbil " ile beraber mezun olmuştur.

Sabiha Hanım mühendis olunca ilk olarak Ankara'ya atanır. Beypazarı Ankara arasındaki köprü inşaatında çalışır. Bu köprüye çevre halkı "Kız Köprüsü" adını verir.

Başarıları Sabiha Gürayman'ın yolunu açar ve İmar İşleri Reisliğine atanır. Burada çok fazla okul, köprü, hastane, bina yapımında görev alır ama meslek hayatının en önemli işi başmühendis olarak Anıtkabir inşaatında çalışmasıdır. Kendisinin mühendis olmasında rol alan Atatürk'ün kabrini Gürayman yapmıştır. Sabiha Gürayman artık dünyada tanınan bir mühendis olmuştur. Yunanistan Başbakanı Anıtkabir'i ziyaret ederken, inşaatın başında bir kadın olduğunu duyunca Gürayman ile tanışmak istemiştir.

1939 yılında yüksek mühendis Remzi Gürayman ile evlenen Sabiha Rifat Hanım'ın çocuğu olmadı. 1963 yılında emekli olan Gürayman, 1993'te eşini kaybettikten sonra İzmir'e yerleşti. 4 Ocak 2003 tarihinde hayatını kaybeden Gürayman, Doğançay Mezarlığı'na defnedildi.

[Eskipazar Sarı Travertenleri – Visit Bakab](#)

[Sabiha Gürayman - Vikipedi \(wikipedia.org\)](#)

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ...

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Haziran 2022

ATKI VE BERE YARDIMI

Komşularımızın atık yünlerden ördükleri atkı ve bereler Ağrı-Doğubeyazıt-Çalı Köyü- Tepeli İlköğretim Okuluna ulaştı. Öğrencilerin ihtiyaçlarının yanısıra sınıf için de kitap, masa örtüsü gibi malzemelerde gönderdik.

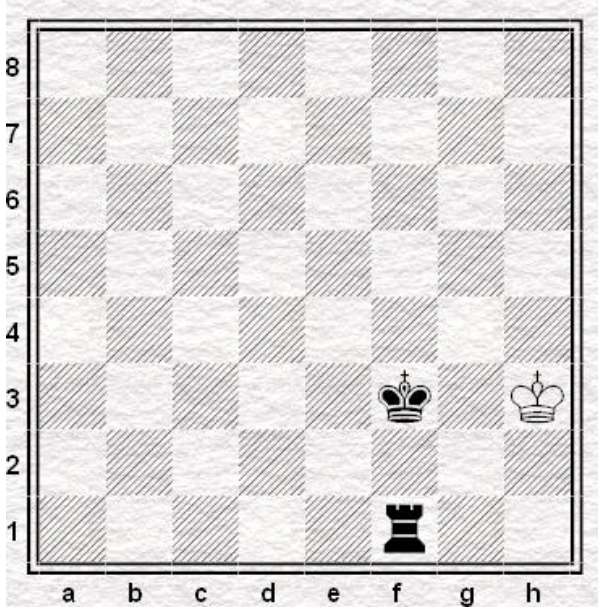
SATRAÇ ÖĞRENİYORUZ

Hatice Caymaz - TSF Satraç Antrenörü / TSF Ulusal Hakem

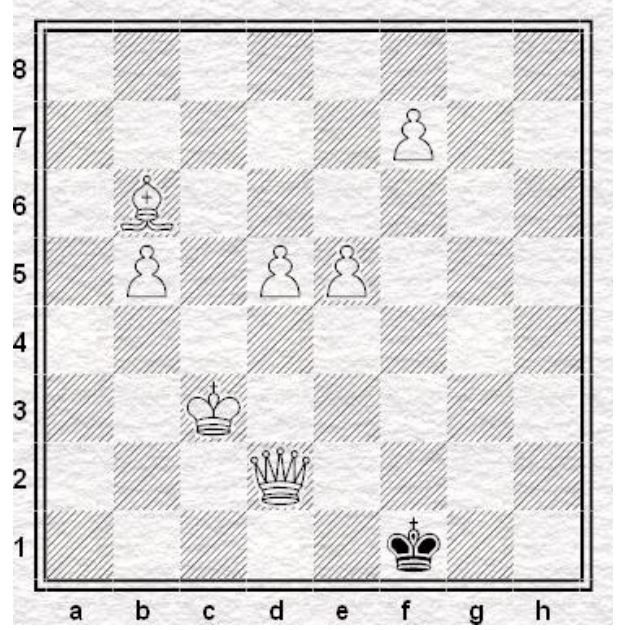
Merhabalar bu ayki yazımızı bugüne kadar öğrendiklerimizi hatırlamak ve pekiştirmek adına satraç turnuvalarda oynanmış oyun sonlarını içeren 1-2-3 hamlelik matlara ayırdım. Şimdiden herkese başarılar.

1 HAMLEDE MAT

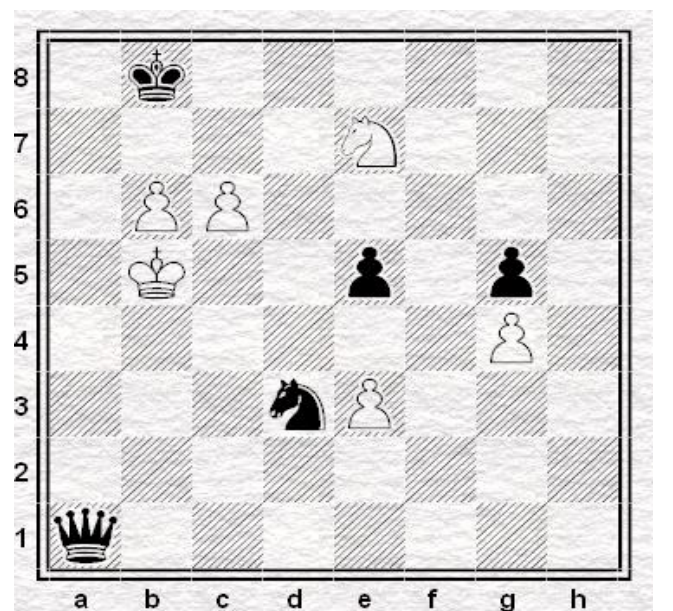
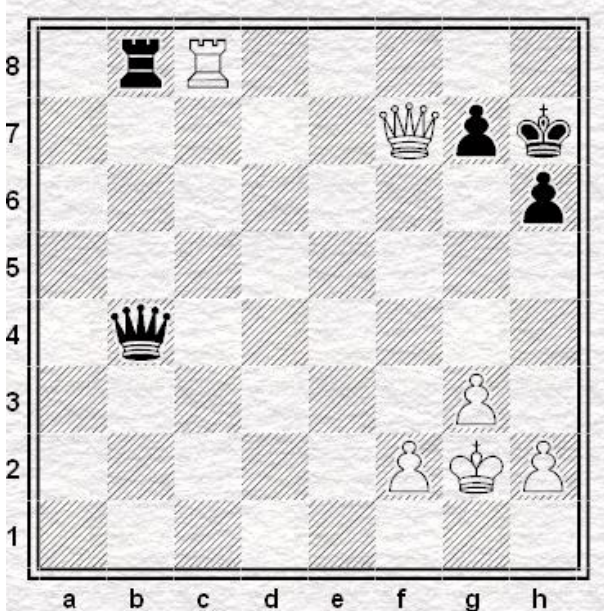
SİYAH OYNAR 1 HAMLEDE MAT YAPAR

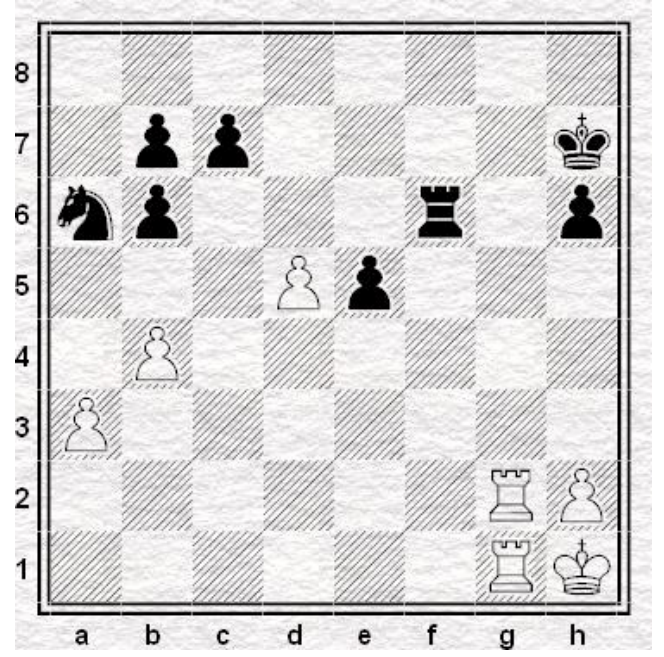
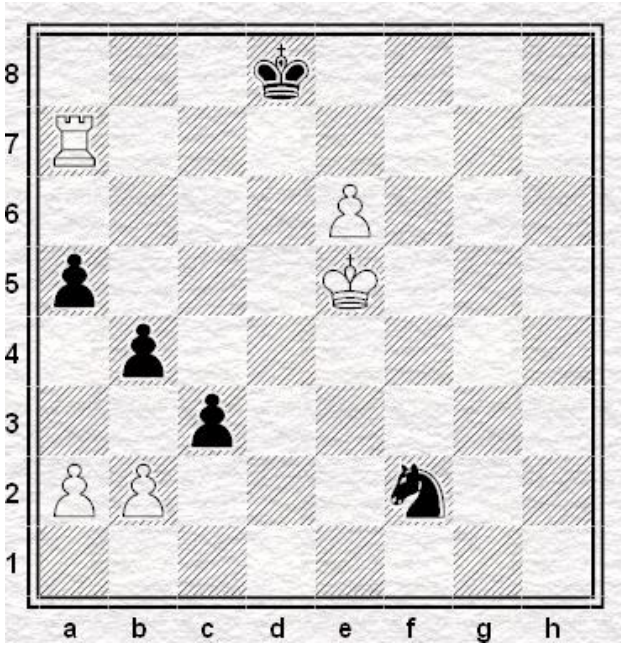
BEYAZ OYNAR 1 HAMLEDE MAT YAPAR

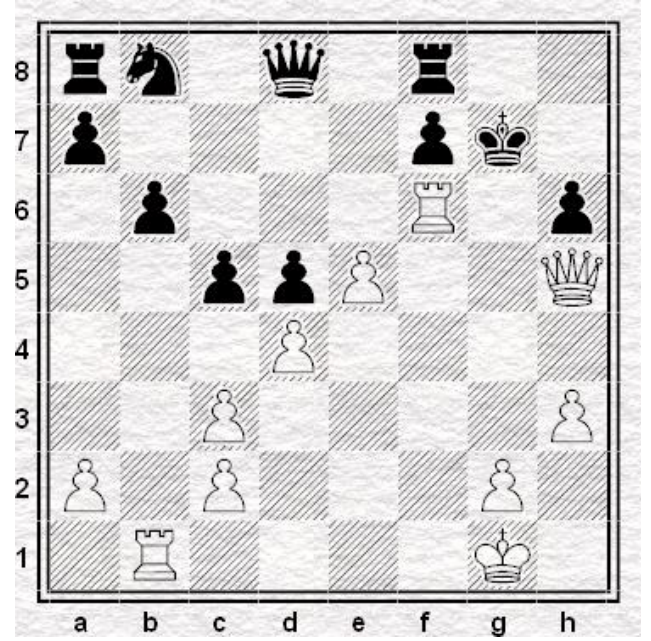
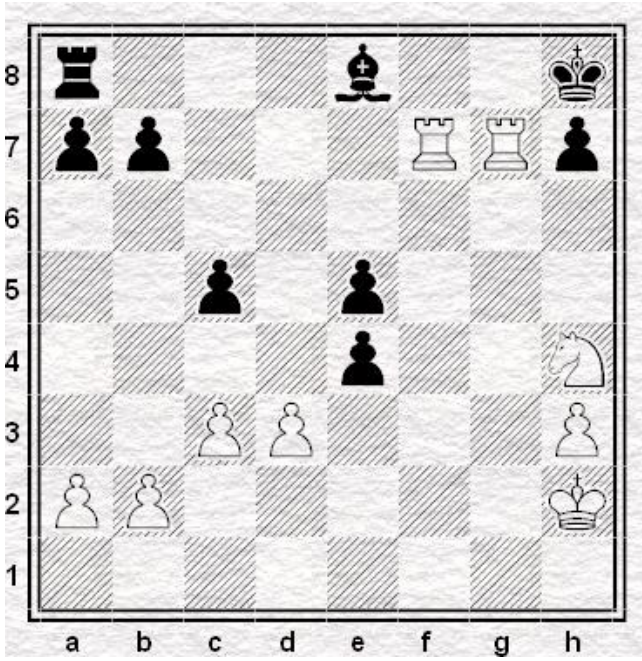
BEYAZ OYNAR 2 HAMLEDE MAT YAPAR

BEYAZ OYNAR 3 HAMLEDE MAT

BEYAZ OYNAR 3 HAMLEDE MAT

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Haziran 2022

HEP BİRLİKTE ELELE,TERTEMİZ BİR MAHALLE

18-19 Haziran tarihlerinde, Fen Lisesi ve Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi yolunda, gerçekleştirdiğimiz çevre temizlik etkinliğine destek veren herkese teşekkürler... Etkinlikler sonunda 21 büyük poşet atık topladık. Alüminyum ve cam içecek kutuları ve plastik ağırlıklı atıklar toplayıcılar tarafından ayrıştırıldıktan sonra belediye ekiplerine teslim edildi.

Değerli Komşularım,

Dergimizin Haziran sayısında **PEG (karından mideye tüple beslenme)** konusuna değinmiştim. Bu yazımda ise, **hastanın konforu ve bakan kişilerin zorlanmaması için dikkat edilmesi gereken en önemli konuların başında gelen Ağız İçi Bakımı** ile ilgili bilgi ve ipuçları vermeye çalışacağım.

Hastanın konforu, hem fiziksel hem de fizyolojik önlemleri kapsar. Fizyolojik sorunlar, hastanın yaşam kalitesini doğrudan etkiler. O nedenle, **baştan-ayağa** oluşabilecek sorunlarla başlamak istiyorum.

Uzun süreli yatışlarda, **hastanın beden temizliği ve ağız içi bakımı** çok önemlidir. Kısaca ve sırayla bunlara bir göz atmaya başlayalım:

Ağız İçi Bakımı

Konuyla ilgili olarak <https://www.istanbulmedicalcenter.com/tr/yataga-bagimli-hastalarda-agiz-bakimi> isimli sitede yer alan bilgilerden alıntılarla başlamak istiyorum. Ardından kendi deneyimlerimi aktaracağım.

*Yatağa bağımlı hastanın bilinci açık ve tükürme refleksi varsa, **diş macunu, diş fırçası, karbonatlı su, ağız bakım kiti** ile bakım yapılabilirken; bu refleksi olmayan hastalarda ağız içi bakımı hasta zorlanmadan (zorlamalar, ağız içi travma ve diş kırıklarına neden olabilir) **steril malzemelerle mutlaka yapılmalıdır. Ağız içi nem dengesinin korunması önemlidir. Bilinci kapalı hastalarda ağızın açık kalması, ağız mukozasının kurumasına ve dil üzerinde kabuklaşmalara neden olur.***

Ağız bakımı:

- *Diş çürüğü ve diş eti hastalıklarının*
- *Sindirim sistemi rahatsızlıklarının*
- *Kalp ve Dolaşım sistemi hastalıklarının*
- *Böbrek ve idrar yolları enfeksiyonlarının*
- *Eklemlerde oluşabilecek iltihabi hastalıkların önlenmesini sağlar.*

Ağız bakımına başlanmadan önce hastanın takma dişleri varsa çıkarılmalı ve protez dişler bakımına uygun şekilde temizlenmelidir.

****Hastanın ağız mukozasında **mantar enfeksiyonunun** olup olmadığı bu işlem sırasında değerlendirilmelidir. Ağız içinde **beyaz lekelenmeler veya sürekli kanayan bir yara** varsa ağız bakımına başlamadan önce bir **sağlık profesyonelinde destek alınmalı**, mümkünse hekim değerlendirmesi sağlanmalıdır. Yatağa bağımlı hastaların bu işlemler için hastaneye transferi zor olduğundan bu süreçte **evde bakım** merkezlerinden yardım alınabilir.*

Ağız bakımı için hazırlıklar tamamlandığında eldiven takmadan önce eller, el yıkama prosedürüne uygun olarak yıkanmalı ve 2 kat eldiven giyilmelidir.

*Bilinci kapalı hastada ise **ağız bakım kitleri** kullanılmalıdır. Ağız içi sekresyonlar temizlendikten sonra ağız bakımına başlanabilir.*

*Ağız bakım çubukları kitin içindeki solüsyon ile ıslatılır ve ağızın yanak, damak, dil, dil altı ve üstü kısımları, diş yüzeyleri yumuşak hareketlerle temizlenir. **Diş etleri dişe doğru temizlenmelidir.** Her hamle ve bölüm için ağız bakım çubukları değiştirilmelidir.*

Ağız içi temizlendikten sonra yine kit içinde bulunan jel ağız içine sürülerek ağız mukozasının nemli kalması sağlanmalıdır. Son olarak dudaklar nemlendirilerek işlem sonlandırılır.

Eğer ağız bakım kitiniz yoksa bu işlemi evde hazırladığınız **karbonatlı su** yardımıyla da sağlayabilirsiniz. Eller yine yıkanmalı ve 2 kat eldiven giyilmelidir. **Kaynamış soğutulmuş bir bardak suya bir tatlı kaşığı karbonat konulur.** Baş parmağınıza gazlı bezi veya temiz bir bezi sararak hazırladığınız karbonatlı su ile ağız içini yukarıda anlatılan şekilde temizleyebilirsiniz. Ağız içi temizliği bittikten sonra ağız içi mukozasının nemli kalması için **asidik özelliği uygun zeytinyağı** ağız içine sürülür. Ve dudaklar nemlendirilerek işlem sonlandırılır.

Tüm bu işlemlerin düzenli ve uygun şekilde yapılmasına rağmen ağız kokusu devam ediyorsa **diş hekimi muayenesi** uygun olacaktır.

Yukarıda verdiğim, profesyonel kişilerce hazırlanmış bilgilerden sonra gelelim **benim deneyimlerime ve uygulamalarım:**

Pamuk Prensensim

Annemin ne yazık ki bilinci yarı kapalıydı ve ağzını açma konusundaki komutlara uyamıyordu. Üstelik **kendi dişlerinin yanı sıra kalıcı protezi de vardı.** Bu da durumu oldukça zorlaştırıyordu.

Öncelikle **geçici protezini** çıkardık. Hekimler ağızındaki dişlerin her an enfeksiyona neden olabileceğini söylemişti. Başlangıçta yukarıda belirtildiği gibi ağzını mümkün olduğunca açıp, **yanda oluşturduğumuz o küçük açıklıktan** temizleme süngerini sokup, içeriye olabildiğince temizlemeye çalışıyorduk. Ancak temizleme süngerini çıkarırken epey zorlanıyorduk. Çünkü dişlerini kilitleyip, çubuğu ısıyor, dışarı çekmemize izin vermiyordu.

Birkaç kez sünger içeride kalmıştı. Bunu önlemek için çıkarmakta acele etmiyorduk. **Biraz rahatlayıp dişlerini gevşettiğinde yavaşça çekiyorduk.**

******Burada küçük bir ip ucu daha vermek istiyorum. Hastanın kilitlenen ağzını açabilmek için bir ya da iki damla limon suyu da işe yarıyor. Çünkü limon suyu hastanın ağız reflekslerini harekete geçirir ve ağzını oynatmaya başlar. Limon suyunun bir diğer yararı da, hastanın yutkunma refleksini teşvik etmesidir. Günde birkaç kez uygulanacak bu işlemle hastanın yeniden yutkunmaya başlaması veya ağız içinin doğal yollarla nemlenmesi sağlanır.**

Tüm bunlar ne yazık ki, yeterince temizlenmesini sağlamıyordu. Bir süre sonra ağız içinde koku başladı. Uyurken ağzını açtığı anda alelacele yaptığımız kontrolde beyaz beneklerin başladığını gördük. **Karbonatlı su** nispeten yardımcı oldu ancak dişlerin etrafında **diş taşları** oluşmuştu ve **diş etlerinde kırmızılıklar** vardı.

*****Bunu önlemek için ağız temizliğinden sonra Antepsin şuruba** batırdığım temizleme çubuğu veya kendi hazırladığım pamuklu çubukla ağız içini sıvamaya başladım. Şurup ağız içini ince bir film tabakası ile kapladığından, enfeksiyon oluşmasını önüyor. Ayrıca içerdiği **nane aroması** da hastayı rahatlatıyor. **Günde birkaç kez** yaptığım bu uygulamayı 5.5 yıl boyunca sürdürdüm ve çok rahat ettik.

Bir sonraki yazımda, **hastaya kolay banyo yaptırma ile ilgili konulara** değineceğim. Sorularınız olursa, diyabetikkedi@gmail.com e-posta adresimden bana ulaşabilirsiniz. Elimden geldiğince destek olmaya çalışırım.

Sağlıkla kalın...

Turhan Demirbaş – Başak Sitesi

**DECAMERON
HİKAYELERİ**

GIOVANNI BOCCACCIO

kitapyurdu.com

Giovanni Boccaccio'nun 1348-1351 yılları arasında yazdığı başyapıtı "Decameron" on gün boyunca anlatılan yüz öyküden oluşur. Günde on öykü anlatılır. Her gün birisi sırayla oturumları yönetir. Veba salgını olduğu günlerde kendilerini korumak için bir araya gelen 7 kadın, 3 erkek kendilerini oyalamak üzere bu yolu tercih etmişlerdir. La Fontaine bu kitaptaki öykülerden esinlenerek masallar yazmış. Shakespeare bu öykülerden esinlenerek oyunlar yazmıştır.

Öyküler genelde soylular üzerinden ve papazların yaptıklarıyla ilgili olup, genelde erotik anlatımlar veya dedikodu da denilebilir. Üçüncü gün sekizinci öyküyü Lauretta anlatmıştır. Buradan örnek vereceğim.

"Toskana'nın uzak bir vadisinde manastıra pek gelen giden olmazmış. Civardaki köylerden günah çıkarmaya veya cenaze için geliniyormuş. Kıskaç bir adam olan Ferondo eşiyile birlikte manastıra gitmişler. Ferondo saf olduğu için hanımına ısrar edip günah çıkarmasını istemiş. Hanımı başpapaza

kıskaçlık konusunu açınca papaz "Bu hanıma nasıl sahip olurum" diye düşünmüş. Ferondo'da toz içirilip öldü sanılarak gömülmüş. Karısıyla ilişki kuran papaz, Ferondo'yu mezardan çıkarıp bir mahzene kapatmış ve arafta olduğuna inandırmış. Ferondo dirilince, karısının papazdan olan çocuğunu kendinin sanıp sahiplenmiş "

Ben de bizden bir öykü anlatmak istiyorum. Küçük Asya adı verilen bir ülkede kendisine "Padişahım çok yaşa" denilmesinden hoşlanan ve keyiflenen bir başkan varmış. Bu ülkede çeşitli halklar yaşarmış. Ulus devlet olduğu için emperyalist ülkeler burasını karıştırmak istemişler. Başkan, padişah olur mu hiç? Fakat bizimki halk arasındaki cahillere "saltanat kaldırılmadı" diye fitne çıkarmış. Bu cahil tarikat üyesi zavallılar bu lafı etrafa yaymışlar. Bizim başkan da kendini padişah sanırmış. Her gittiği yerde bu lafı duymak istemiş.

Çevresindeki insanların ve yöneticilerin genelde ülkenin doğu kısmından, biat kültürüyle yetişmiş olmalarını tercih ediyormuş. Karşı duruş onlar için isyan demekmiş. "Bir başkana veya devlete nasıl karşı gelirsin? Niye mi? Çünkü onun yaptığı her şey doğrudur. Artık başkana padişah demeliyiz". Padişah da kendi etrafındakilere toz kondurmaz, "Onlar çok iyi kişiler, ben olmasam ne yaparlar?" dermiş. Ama padişahın ve çevresinin her yaptığı ülkeye zarar verir bir adım bile ileri gidilemezmiş. Geri gider ülke. Herşeyi padişah çok iyi bilir. Çok yaşa Padişahım, hep beraber şimdi... ÇOK YAŞA

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ
ÇİĞDEMİM OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ
ÇALIŞMA SAATLERİ
HER GÜN - 11:00 → 17:00

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Haziran 2022

KIRKYAMA VE EL SANATLARI SERGİLERİ

Derneğimizde yıl boyunca devam eden atölye çalışmalarında ürettikleri ürünleri sergileyen öğrencilere ve öğretmenleri Aytül Aksongur ve Nilgün Türker'e teşekkür ediyoruz.

Turhan Demirbaş – Başak Sitesi

Türkiye; tarihi, doğal güzellikleri, UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan varlıklarıyla dünya çapında bir coğrafya. Bu sebeple "sakin şehir" kavramına da oldukça uygun bir çok yerleşime sahiptir.. İtalya'nın Belluno kentinde geçen ay düzenlenen Cittaslow Uluslararası Koordinasyon Komitesi toplantısında Türkiye'nin 3 kentinin daha (Arapgir, Foça ve İznik) Cittaslow kriterlerini karşıladığı ve üyeliklerinin kabul edildiği açıklandı. **Böylece Türkiye sakin şehir sayısını 21'e çıkarmış oldu.** Toplantıya

İtalya, Polonya, Fransa, Lüksemburg, Belçika, Almanya, Hollanda, Çin ve Kore'den temsilciler katıldı.

Sakin şehir (cittaslow) uygulaması 1999 yılında İtalya'da başladı. Şu ana kadar dünyada 32 ülkeden 283 kent, 72 kritere uyarak bu unvanı almaya hak kazanmış durumda. İtalyanca citta (şehir) ve İngilizce slow (yavaş) kelimelerinin birleşmesinden oluşan Cittaslow, "sakin şehir" anlamında kullanılıyor. Amacı küreselleşmenin şehirlerin dokusunu ve yaşam tarzını standartlaştırmasını, yerel özelliklerini ortadan kaldırmasını engellemek.

Cittaslow felsefesi; yaşamaktan zevk alınacak bir hızda yaşamayı savunuyor. İnsanların birbirleriyle iletişim kurabilecekleri, sosyalleşebilecekleri, kendine yeten, sürdürülebilir, el sanatlarına, doğasına, gelenek ve göreneklerine sahip çıkan ama aynı zamanda altyapı sorunları olmayan, yenilenebilir enerji kaynakları kullanan, teknolojinin kolaylıklarından yararlanan kentlerin gerçek bir alternatif olabileceğini anlatıyor.

Nüfusu 50 binin altındaki şehirlerden, 72 maddelik şartı yerine getiren şehirler başvurabiliyor.

Yerine getirilmesi gereken koşullardan bir kısmı şöyle;

- Nüfusun 50.000'den az olması
- Geleneksel yapıların korunması
- Trafiğin azaltılması
- Yerel ürünlerin kullanılması
- Yenilenebilir enerji kullanılması
- Fastfood dükkânları yerine yerel yemeklerin sunulduğu restoranların desteklenmesi
- Eski yapıların restore edilmesi
- Gürültü kirliliğinin engellenmesi
- Hava kalitesinin yükseltilmesi
- Organik ürün üretilmesi
- El sanatlarının korunması

Dünyada 32 ülkeden 283 kent, 72 kritere uyarak bu unvanı almaya hak kazanmış durumda. **Türkiye'de toplam 21 yerleşim yeri bu listede.** Türkiye'den şimdiye kadar Muğla Akyaka, Isparta Eğirdir, Çanakkale Gökçeada, Sinop Gerze, Bolu Göynük, Şanlıurfa Halfeti, Bolu Mudurnu, Ordu Perşembe, Artvin Şavşat, İzmir Seferihisar, Sakarya Taraklı, Erzurum Uzundere, Kırklareli Vize, Isparta Yalvaç, Aydın Yenipazar, Muğla Köyceğiz, Bitlis Ahlat, Ankara Gündül ve son olarak Malatya Arapgir, İzmir Foça ve Bursa İznik "Sakin Şehir" kabul edildi.

Foça

İznik

ÖĞRENİLMİŞ ÇARESİZLİK

Şule KÖKHAN – Gökkuşluğu Sitesi

Bugün öğrenilmiş çaresizlik hakkında yazmak istiyorum. Bir yerden bahara bağlayacağımı hissediyorum. Kurumsal eğitimlerimizde öğrenilmiş çaresizlikten, bununla ilgili yapılan deneylerden ve sonuçlarından da bahsediyoruz. Deney örneklerini ve uzun açıklamaları konu ilginizi çektiyse internette bulabilirsiniz. Kısaca

açıklamam gerekirse bireyin bir engelle defalarca karşılaştıktan sonra o engel ortadan kalksa bile engel varmış gibi davranıp hedefe doğru hareket etmeyi bırakması... Gerçekten bu çaresizlikle birçok alanda çaba göstermeyi bırakabiliyoruz. Halbuki belki umudu içimizde yeşertsek ve çabalamaya devam etsek bir gün başarıya ulaşma şansımız olabilir. Demek istediğim bir yerde duvara tosladıysak gidip 10 kere aynı duvara aynı şekilde toslamak değil tabi. Esnek düşünme becerisi kazanabilmek, duvara toslamadan duvarı aşmanın yollarını araştırmak, bulduğumuz yöntemleri uygulamak yani, amacımız uğruna efor sarfetmek, farklı yollar aramak ve duvarı aşacağımıza olan inancımızı yeşertmek, güçlü tutmak. Önemli olan hava karardığında içimizdeki ışığı yakmak, kontrolü, gücü, sorumluluğu almak, pes etmemek bunları yaparken de kendi kul

hakkımıza da girmemek (kendimizi acımasızca eleştirmek, başkalarından esirgemediğimiz merhameti kendimize göstermemek gibi)... "Her kışın sonu bahar değil mi" Şarkıdaki gibi "Size söz yine baharlar gelecek" yeter ki yola devam etme gücünü bulun. Ekleme istediğim diğer bir konu ise "Biz bazen olaylara ve kişilere etki edemeyiz bununla birlikte olayların ve kişilerin üzerimizdeki etkilerine, olayı algılama şeklimize müdahale edebiliriz ve ilginç olan şu ki biz kendimizin kontrolünü elimize aldığımızda yaşadığımız olaylar da o yönde değişecektir." Sevgilerimle

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2022 yılı Haziran ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

Mehmet Metin Sungur	5.000,00	Cancel Türkey	200,00	Fatma Alev Akman	100,00
Gönül Öner	300,00	Fulya Yılmaz	200,00	Atilla Yıldırım	100,00
Bener Özgürgil	285,00	Gamze Karakul	150,00	E.Ferhan Sabuncuoğlu	100,00
Meliha Bilge	250,00	Zehra Kıracı	150,00	Keziban Ateş	100,00
Cemal Keskin	250,00	Fatma Kökdil	100,00	İbrahim Tezcan	50,00
Nuran Güçlübacak	200,00	Muhteşem Yeniaras	100,00	Ertan Doğmuş	25,00

**LÜTFEN MAHALLE İÇERİSİNDE ARAÇ
KULLANIRKEN HIZ YAPMAYALIM!**

Zaman denilen kavram, ömrümüzden çalan.
Bayram eden, yalan ile dolan.
Seyran eden, sahte dostlardan.
Her nere baksan el aman.
Var mı, yok mu, hısım, akrabam.
Bırak ne arasın, ne de sorsun.
Sür atını, isterse yabana gitsin.
Bugün olmazsa yarın tez zaman.
Göçüp gittiğin, gittiğini bilemeden.
Ne senin bildiğin, ne seni bilen.
Bugün daha yakın hep yarından.
Yarınlardan beklediğini bulamadan.
Anlatırsın kendi kendine..
Ne çabuk geçmiş ah bu zaman.
Zaman yolculuğunda geride bırakılan gerçekler.
Bir gün su yüzüne çıkacağı günü bekler.
Unuttuğumuz gerçekler.
Bir perde gibi asılı dururken gönül penceresinden.
Aralandığı günü hep bekleyecekler.
Geceleri sokağa kapanan,
Gündüzleri ışık dolsun diye açılan.
Odalara ışık saçan,
Gün ışığından karanlık yapılan gerçekler.
Düşler dünyasından,
Zihinlere kim bilir ne ışıklar saçmak isteyecekler.
Unuttuğumuz gerçekler.
Zamanla dalga geçseler de,
Dönüp dolaşıp bir gün kapıyı çalacaklar.
Eski bir dosttan deyip, kim bilir selam da getirecekler.
Ne kadarda sıkışsa da göğsün derinden,
Eser kalmasa da alıp vermeye nefesinden.
Acıda olsa gerçekler,
Elindeki aynasını elbet gösterecekler.
Yüreğinde varsa doğruluk.
Diyecekler sana sen unutsan da,
Biz unutmadık arar buluruk.

Yaşamın içerisinde bizler.
Bugün varlar, yarın yoklar.
Azdan çok yapanlar. Yoktan var edenler.
Göremediğimiz gerçeklere sırtını dönenler.
Görmek için zamana yenik düşenler.
Aç gözlerini bir bak elbet diyecekler.
Zamanda verilen emek, emek ile çile çekmek.
Bir de acıya katlanmak.
Kendimize değil, kendimizden olmayana sahiplenmek.
İnsanlıkta var mı bir yol bundan öte?
Değer bilmek, değeri bizden bilmek.
Şükür etmek ise durumdan vazife çıkarmak.
Bazen gahi ağlamak, bazen gahi gülmek.
Bir anda gelip: " Ben ne yaptığımı biliyor muyum ki..." demek.
Zihnin gerçeklere yenik düşmesi değil de ne demek.
Unuttuğumuz gerçekler.
Zamana yenik düşüp kapımızı çalmadan.
Bugünden yarına ders çıkarmak.
Sahip çıkmaktan yanadır arzu ve istekler.
Zaman geç olmadan.
Uzun lafın hikayesi.
Hoca Nasrettin'e de bir sormak gerek.
Nasrettin hocanın bir fıkrası ile sayfamızı süsleyelim ne dersiniz?
"Yeni Aldığım Çarıkları Giymemiştim "
"Hoca, sonbaharda tarlasına tohum attıktan sonra çift sürmeye başlar.
Olacak bu ya tarlada bulunan kocaman bir diken Hoca'nın ayağına batmaz mı!
Hoca, zorlanarak da olsa dikenini çıkardıktan sonra;
"Oh! Hele şükür, iyiki yeni aldığım çarıkları giymemiştim." der."
Mutlu günlere doğru,
Esen kalın.

**HEP BİRLİKTE EL ELE, TERTEMİZ BİR MAHALLE
ÇEVREMİZİ KIRLETMEDİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ!**

Basılmamış Kitap - Özlem Ergon Cerit – Dünya Bir Vadi Sitesi

İnsan aşık olduğunda göz görmez kusurları. Oldum olası “neden bu renkle ifade edilir ki?” diye sorguladığım toz ‘pembe’dir herşey.

Sevgide ise pek çok şey aşıkâr olduğu gibi kusurlar da tüm çıplaklığıyla arz-ı endam eder seven tarafın karşısında. Aşkta görünmez rolündekiler sahneyi sineye çekilenlere bırakır sevgide.

İşte tam da bu sebeple kendimi İstanbul aşığı değil de bir İstanbul sever olarak tanımlamayı daha uygun buluyorum sanırım. Ve yine sanırım “trafik zaten feciydi altyapı çalışmalarıyla tam bir ömür törpüsü oldu...beton yığınınına döndü...Suriyeliden geçilmiyor...çık İstiklal’e adres soracak Türk bulamazsın...”ve benzer minvaldeki serzenişleri de bu tanımlama sayesinde bertaraf etmiş oluyorum. :)

30 yıldır hayatımda bu sevgi. Her kavuşmamızda kelebekler uçuşuyor adeta, her buluşmamız ilk randevu heyecanında.

“Aman canım, sen de bayağı bayağı doruklarına çıktın mübalağa sanatınını!” şeklindeki olası yaklaşımlar için, bir mecnun gibi algılanmayı göze alarak şunu samimiyetle ifade etmek isterim:

Orada bulunduğu iki gün boyunca, boynunda asılı kamerası, gördüğü her yerini köşe bucak fotoğrafladığı bir şehir için “ağzını burnunu yerim ben senin “ diyerek dolaşan birinin kaleminden çıkmadır okuduklarınız. Yazının başlığı için tercih edilen “deli” sözcüğü mecazi anlamında kullanılmamıştır yani.

Pandeminin başından beri ayrı kaldığımız süre zarfında İstanbul’a dair en büyük üzüntüm ve endişem, bir, bir buçuk sene öncesine kadar çoğumuzun varlığından bihaber olduğu, “neydi o kelime, je’li me’li birşeydi yahu” deyip, nihayetinde bir türlü doğru telaffuz edememenin yılgınlığıyla “deniz salyası canım işte” demeyi tercih ettiği “müsilaj” tehdidi olmuştü. Ekran karşısında ya da sosyal medyada Marmara denizinin o içler acısı halini gördükçe, insanlığın utanma ve gelecekte korkma duygularıyla kol kola girmiş derin bir hüznün hali kaplıyordu içimi.

Fotoğraf : Niyazi Altun

Neyse ki bir İstanbul klasiği olan tekne turunda bıraktığım gibi bulduğum boğazın mavisineyle her zamanki gibi gark olup gidince huzura, “çok şükür” dedim, “mavi aynı mavi.” Ve mırıldandım aşıkların aşığı Veysel’in dizelerini;

“...Ferah tut gönlünü serin İstanbul
Dünya güzelliği sendedir mevcut
Hususi özenmiş yaratmış Mabut...”

Fonda teknenin geride bıraktığı köpük köpük dalgalarla çığlık çığlığa martıların sesleri, karşımdaysa o çağ kapatıp çağ açan haşmetiyle sayısız şiire, romana, efsaneye konu olmuş güzelliğine yedi tepesinin neresinden bakarsan bak kolaylıkla tanıklık edebileceğin canımın içi İstanbul...Şu koca dünyada var mı eş benzeri!?

Eşsizliğine vurgun olduğum bu şehre, dost ziyaretlerinin yanı sıra nispeten daha az ayak değmiş yerlerini görebilme arzusuyla giderim her defasında.

“Organize İşler Sazan Sarmalı” filminin çekim mekanı olduktan sonra kaç ayak değmiştir bilemiyorum tabii; ama arzusun adresi Eminönü’ndeki Kuveloğlu Han’dı bu kez.

130 yılı aşkın bir maziye sahip olan han nefis bir mimariye sahip ve aynı zamanda insanın ağzında su bırakmayan çok meşhur da bir tarihi pide fırınına... O kadar ki bendeniz gibi “navigasyon” yerine eski usul

“sora sora bulma” yolunu tercih eden İstanbul dışı varlıklara, hanın adresini sorduklarında, şu değişmez soruyla yanıt veriliyor; ”Pide yemeğe mi geldiniz?”

Hayır, o kadar kendinden emin ve o kadar “sen yiince ben doyacağım inan” tarzında bir samimiyetle soruluyor ki bu soru, ”Eeee yok been.. aslındaaa...bir dostumu şeyedecektim de...yani ziyaret için şeyetmişim” diyemiyor insan. Ben diyemedim vallahi.

Bana göre Kuveloğlu Han'ın en etkileyici yeri, sevgili dostum Vildan Akbay'ın mekanı Noonüç'tü. Deri ustalarının atölyelerine ev sahipliği yapan Kuveloğlu Han'daki tek kadın zanaatkardır sevgili Vildan. Atölyesinden içeri girer girmez, her biri birbirinden özel el emeği göz nuru tasarımlarla dekore edilmişinden mi, duvarlarına sinen naif yaşanmışlıklardan mı, sıradanlıktan uzak olduğu kadar samimi ve tanıdık da olan havasından mı yoksa neyzen dostumun gönül tellerini titreten enerjisinden mi bilemiyorum, bize "oturduğum, daha da kalkmam buradan" dedirtti Noonüç.

İstanbul severlere şiddetli tavsiyemdir; Eminönü civarına düşerse birgün yolunuz, uğramadan geçmeyin Kuveloğlu Han'a. Hem gözünüz hem mideniz bayram etsin, ama en çok da ruhunuz. "Biz birbirimizi ruhlarımızın kokusundan tanırız." demiş ya hani usta, samimiyetse sizin de vazgeçilmez değeriniz, kokusu tanıdık ruhlarla karşılaşmanız kaçınılmaz bu mekanda.

- ...
- Nasıl olmuş? Objektif ol lütfen. Dergideki ilk yazım bu biliyorsun, eleştir, acımasız ol.
 - Olmam acımasız filan, ayrıca ben hep objektifim biliyorsun.
 - Geç onu, "hep objektif olmak" insana özgü bir meziyet değil bir kere biliyorsun bunu, zira nefis sahibiyiz.
 - Tamam tamam sustum başlama yine. Her zamanki sen gibisin işte, samimi ve içten. Ama illa eleştir diyorsaaan...
 - Hadi söyle, ölümü gör, ne?
 - 2 gün dedin, teknedin inip Eminönü'ye gittin bir tek, ordan öteye de geçmedin. Hani Rahmi Koç Müzesi, Atlas Sineması, Atatürk Kültür Merkezi, Bomonti filan, nerede onlar?
 - Canım benim kim dedi sana bunun bir gezi yazısı olduğunu? Bak başlığa "Bir deli sevgi" diyor "Bir dinazorun gezileri" değil.
 - Aaa bak Mina Urgan'ın en sevdiğim kitabıdır o.
 - Ben anılarını daha çok severim,. Dur şimdi ya konuyu dağıtma.
 - Demedim bir şey tamam.
 - Gönderiyorum o zaman.
 - Gönder hadi.

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (Çiğdemim)
01.01.2022-30.06.2022 TARİHLERİ İŞLETME HESABI TABLOSU

GİDERLER			GELİRLER		
	Toplam	Bakiye		Toplam	Bakiye
320 Genel Giderler	23.026,44	23.026,44	220 Üye Ödentileri	25.844,00	25.844,00
320.02 Elektrik Giderleri	11.724,47	11.724,47	220.01 Aidat	25.844,00	25.844,00
320.03 Haberleşme Giderleri	2.336,30	2.336,30	250 Diğer Bağış ve Yardımlar	587.418,66	587.418,66
320.04 Temizlik Giderleri	650,00	650,00	250.02 Bağış	1.377,00	1.377,00
320.07 Kırtasiye Giderleri	1.756,00	1.756,00	250.04 Burs	67.965,00	67.965,00
320.08 Diğer Genel Giderler	5.567,15	5.567,15	250.101 Önceki Yıldan Devreden	513.901,66	513.901,66
320.20 Su Gideri	992,52	992,52	250.82 Mama Hesabı	3.975,00	3.975,00
340 Amaç-Hizmet Giderleri	47.368,65	47.368,65	250.83 Kütüphane	200,00	200,00
340.04 Diğer Amaç ve Hizmet	1.569,20	1.569,20	270 Finansal Gelirler	53.024,12	53.024,12
340.09 Bostan Gideri	785,26	785,26	270.01 Finansal Gelirler	53.024,12	53.024,12
340.20 Burs Ödemesi	36.350,00	36.350,00	280 Diğer Gelirler	40.407,00	40.407,00
340.23 Mama Hesabı	7.035,05	7.035,05	280.01 Resim Etkinlik Geliri	705,00	705,00
340.24 Komşuluk Günü	1.629,14	1.629,14	280.07 Muhtelif Satışlar	15.325,00	15.325,00
350 Diğer Giderler	23.195,91	23.195,91	280.10 Bağlama Etkinlik geliri	220,00	220,00
350.05 Huzur hakkı	21.000,00	21.000,00	280.11 Komşuluk Günü	8.575,00	8.575,00
350.06 Stopaj	1.250,91	1.250,91	280.12 Briç Etkinlik Geliri	570,00	570,00
350.07 Muhasebeci Ücreti	945,00	945,00	280.13 Fotoğraf Etkinlik Geliri	585,00	585,00
			280.15 Gezi Geliri	8.790,00	8.790,00
			280.17 Gitar Etkinlik Geliri	1.130,00	1.130,00
			280.31 İngilizce Etkinlik Geliri	310,00	310,00
			280.34 Kıryama Kurs	465,00	465,00
			280.38 El Sanatları Kursu	1.215,00	1.215,00
			280.40 Salon Kirası	130,00	130,00
			280.50 Kültürel Etkinlik Geliri	52,00	52,00
			280.75 Satranç Etkinlik Geliri	590,00	590,00
			280.83 Ritim Atölyesi	1.430,00	1.430,00
			280.84 Ukulele Atölyesi	255,00	255,00
			280.85 3 Boyutlu Resim Atölyesi	60,00	60,00
Gider Toplamı	93.591,00		Gelir Toplamı	706.693,81	
			Mevcut	613.102,81	

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ MAHALLE BOSTANI PROJESİ

KOMPOST İÇİN KULLANILAN ATIKLAR

Organik mutfak atıkları (pişmemiş)
Tüm yeşil yapraklılar
Meyve atıkları
Budanmış ev bitkileri, çiçekler
Çay, kahve atıkları
Yumurta kabukları (temizleyip, dövüp
içice ufalayıp biraz suda bekletirsek çok daha
hızlı ve güzel dönüşür)

Bu atıkları derneğimize
getirebilirsiniz

Sokak Köpekleri

Şirindere bölgesinde, sokak köpekleri için, düzenli besleme çalışmasına devam ediyoruz. Bölgede şu anda 80 civarında köpek var. 4 tanesi hariç hepsi kısırlaştırıldı. Köpekleri normalde 2 günde bir besliyoruz ve bir beslemede 4 paket (15 kgX4=60 kg) kuru mama kullanıyoruz.

Mama fiyatlarında başladığımızdan bugüne %100'ün üzerinde artış oldu ve maalesef artık yapılan destekler yetmiyor. Düzenli bağış yapan komşularımıza çok teşekkür ediyoruz ve desteğinizi bekliyoruz. Katkılarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilir veya derneğimize makbuz karşılığında teslim edebilirsiniz. Ayrıca mama alıp getirerek veya kargoya vererek de destek olabilirsiniz. Bunların dışında kapınıza gelip destek isteyen olursa itibar etmeyin. Öyle bir bağış toplama yöntemimiz yoktur.

HESAP NUMARAMIZ : Çiğdem, Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şb. 4379 – 0161669 - IBAN : TR320006400000143790161669

NOT: Derneğimiz tarafından sadece Şirindere bölgesinde düzenli besleme yapılmaktadır. Bunun dışında mahalle içerisindeki diğer köpekler her bölgede bulunan hayvansever komşularımız tarafından beslenmektedir.

Bunun yanı sıra kısırlaştırma çalışmaları da devam ediyor. Şu ana kadar mahallemizden 217 köpek kısırlaştırmaya gönderildi. Şirindere bölgesinde kısırlaştırılacak köpek sayımız 4'e indi. Mahalle içinde sayıda oldukça azaldı. Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi yolunda bir miktar kısırlaştırılacak köpek kaldı. O bölgede çalışmaya devam ediyoruz.

1 - 30 HAZİRAN 2022 TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN AŞAĞIDAKİ KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ

BEHİYE COŞKUN	İLYAS KOŞUM	ÖZGE ÖNER
BİLGE KARABULUT	LEVENT KIRCA	ÖZLEM BAŞABAK
BİLGE SAY	M.SERPİL YARKIN	PARS INTERNATIONAL TEKNOLOJİ LOJ İSTİK DANIŞMANLIK
ECEM AKSOY	MEHMET MELİH OSKAY	SEZER KARAKAYA
ELVAN ESKİ ÖZTÜREL	MEHMET METİN SUNGUR	SİNAN KAYALIGİL
EMEL ÇAM	MELODİ PAK KARAÖZ	ŞULE KÖKHAN
FATMA ALEV AKMAN	METİN TAKAK	TÜLAY ULUÖZ
FATMA SEMA KENDİR	NATİKA GÜLSEN UYSAL	ÜLKÜ OĞUZ
FIRAT MAHİR GÖKSU	NESLİHAN AYYILDIZ ŞAHİN	ZEHRA KIRAÇLI
GONCA POLAT	NİLGÜN TÜRKER	ZELİHA HANDAN HAKTANIR
HASAN BASRİ TIRYAKI	NİLÜFER AKSOY	ZÜHRE ELİF ER
HASAN KÖKHAN	ÖZGE KALMAN	

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2021 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama
31.12.2021	44.480,60	-44.207,60	273,00	15 ŞUBAT'DAN 31.12.2021' kadar 590 PAKET MAMA ALDIK VE DAĞITTIK
		2022 yılına devir	273,00	230 FARKLI KOMŞUMUZDAN DESTEK GELDİ 183 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2022 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Alınan mama paketi (15 kg)	Toplam Kısırlaştırılan Köpek Sayısı
15.06.2022	36.912,00	-36.909,37	2,63	237	217

M.Demet Yücelgen – Cenk'in Annesi - Balıkcıoğlu Apt.

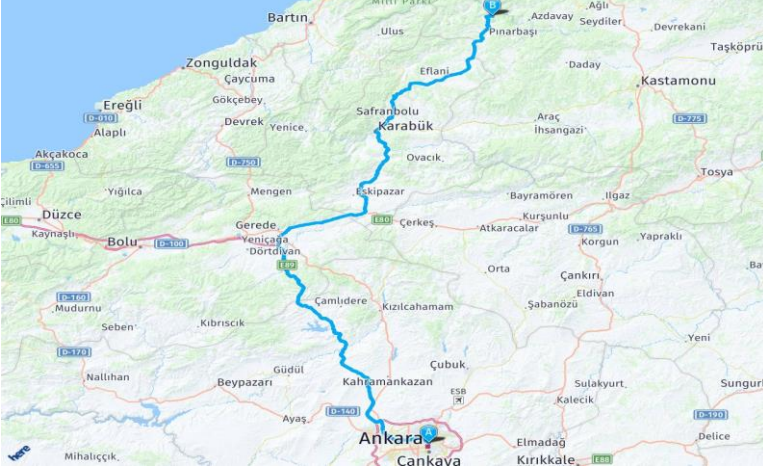
'En uzak mesafe ne Afrika'dır, ne Çin, ne Hindistan...

Ne seyareler, ne de yıldızlar geceleri ışıldayan.

En uzak mesafe iki kafa arasındaki mesafedir,
birbirini anlamayan"

Can Yücel

Sevgili Alev'in dediği gibi kendini küçücük hissettiğin muhteşem coğrafyaya doğru yola çıkmak üzere mahallemizin nefis kokusu eşliğinde rehberimiz Haşim Ağca'dan dökülen dizelerle sabah saat 6'da marşa bastık. "Az gittik uz gittik dere tepe düz gittik" dersem yalan olur. Kıvrıla kıvrıla yollarda yaklaşık 4 saat süren yolculuğumuzla Kastamonu Pınarbaşı ilçesine vardık. Bizim gibi seyahat etme duygusu kanına enjekte olanlar için mesafenin önemi yok. Bizi bekleyen manzaranın heyecanı içerisinde hissettiğimiz sıfır yorgunluk.

Pınarbaşı küçük ve sevimli bir ilçe. Doğusunda Azdavay ilçesi, Batısında Bartın-Ulus ilçesi, kuzeyinde Cide, Kuzeydoğusunda Şenpazar, Güneyinde Daday ve Eflani ilçeleri ile çevrili. İlçe dağlık engebeli bir araziye sahip. Dağlar arasında kalan vadiler küçük plato düzlükleri ile Zarı çayı'nın vadi tabanı ekonomik faaliyet ve yerleşim alanını oluşturuyor. İstanbul'a 520 km. Ankara'ya 315 km. Kastamonu ya 97 km, Karabük'e 75 km, Bartın'a 90 km. mesafede. Muratbaşı köyü sınırları içinde bulunan ve dünyanın 2. Büyük kanyonu olduğu belirtilen, halk arasında "Ölüm Kanyonu" olarak anılan Valla kanyonuna ulaşmak için yola devam ediyoruz. Kanyonun ilçeye uzaklığı 26 km'dir. Kanyona kadar olan 1.5 km'lik kısmı ise orman içi patika yoldan yürüyerek ulaşacağımızı biliyorduk.

Pınarbaşı ilçesine bağlı Muratbaşı köyündeki Valla Kanyonu, Devrekani Çayı ile Kanlıçay'ın birleştiği bölgeden başlamakta olup, Cide ilçesi istikametinde 12 km uzunluğunda yan duvar kayaların yüksekliği yer yer 800-1300 metreye ulaşan ve girişi son derece zor olan ve Muratbaşı Köyü Valla Mahallesi'nin altından orman içi yolculuktan sonra bu iki çayın birleştiği yerden seyredilebilmekte. Bu kanyonda sarp kayalıklar ve bu kayalıklarda kartal, akbaba, atmaca, doğan ve diğer tüm yabani av hayvanlarını bünyesinde barındırmakta. Yürüyüş yolu o kadar keyifli ki yorucu olduğunu fark etmiyoruz bile. Valla Kanyonu 1994 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinden gelen 4 öğrencinin burada kaybolup, 14 gün sonra Cide ilçesinden çıkmaları ve burasını Vahşi Cennet olarak tanımlamaları ile basında yer alıp, doğaseverlerin ziyaret yeri haline gelmiş. Kanyonun teçhizatsız geçilmesi mümkün değilmiş. Bizler ancak üç katlı seyir terasından o büyümlü manzaraya şahit oluyoruz. Dağın zirvesine çıkan bu merdivenler, sanki sizi gökyüzüne çıkarıyor gibi. Nefes kesen derinlik yüreğimizdeki kuşları serbest bırakıyor. Doğaseverlerin mutlaka görmesi gereken bir yer. Kanyona giriş için 9 lira ödüyoruz. Anıl Bakar isimli bir genç dağcı bu kanyonda kaybolmuş, seyir platformunda Anıl Bakar'ın resmi hepimizin içine kor gibi düşüyor. Terasta kanyonun bu vahşi güzelliğini doyasıya izlemek mümkün.

Yüzüme vuran rüzgârla gözlerimi kapatıyorum tarifsiz bir duygu yerleşiyor bedenime. Cenk yükseklikten biraz korksa da manzaranın keyfine ermekten geri kalmıyor. Kanyona giden 1.5 km lik yol çok keyifli, zor bir parkur

değil. Ağaçlar alabildiğine yüksek göğü saklarcasına. Ağaç dallarının arasından kaçan güneş göz kamaştırıyor. Che'nin söylediği bir söz: "Belki hiçbir şey yolunda gitmedi; ama hiçbir şey de beni yolumdan etmedi!" sanki bizim için söylenmiş gibi.. Cenk'in otizimli genç olduğunu çoğunuz bilir. İkimiz de bununla baş edebilmeyi öğrendik yıllar geçtikçe ve gezmekten aldığımız haz terapi gibi. Üstelik her tecrübe onun için kazanım. Güzel insanlar ekleniyor hayatımıza gezilerimizde. Birçoğunuz için bu geziler keşfetmek hoş anlar geçirmekken, bizim için sosyalleşmek öğrenmek iletişim becerilerini geliştirmek bilgi edinmek gibi değerler kazandırıyor. Dönüşte Valla mahallesinde kafede çayımızı içerken dinleniyoruz. İşletmecisi Erol bey son derece nazik ve ilgili. Güzel eşini de tanıma şansım oluyor çocuklar üzerine sohbet ederken. Ölesiye açıkladığımız anda Pınarbaşı ilçesine varıyoruz. Pınarbaşı restoran işletmecileri Ayşe Hanım ve Bahattin Beyin ellerinden dökülen leziz pideler bizi kendimize getiriyor. Özellikle kara çorbasını çok merak ediyordum. Haşlanmış ve minik minik parçalara ayrılmış tavukla ve suyuyla yapılan çorbaya rengini veren ise kızamik ekşisi. Güçlü bir antioksidan olan ve enfeksiyonlara iyi gelen kızamik bitkisinden yapılan bu çorba tüm yorgunluğumuzu alıyor.

Rotamız Horma Kanyonu.10 dakikalık kısa bir yolculuk sonrası varıyoruz. Giriş ücreti aynı, 9 lira. Vidalarla kayalara monte edilmiş 3 kilometrelik yürüyüş yolunun geçtiği endemik bitki türlerinin olduğu çok çeşitliliğe sahip muazzam bir kanyon. Doğal akvaryum dediğimiz bir kanyon.. "Horma" kelimesinin anlamı "duvar" demekmiş. Kanyonun çevresinin duvar gibi olması nedeniyle bu isim verilmiş. Kanyonun ortasından: Zara çayı geçiyor. Bunun suları daha sonra Ilıca şelalesini oluşturuyor. Zara çayının sularının kayalardan geçerken kayalardaki kireci aşındırarak oluşturduğu derin kazan ve kuyular, gerçekten muhteşem görünüyor. Yaklaşık 3 km'lik hiç bitmesini istemeyeceğiniz bir rotada kanyon duvarlarında yürüyorsunuz. Yürüdüğünüz platform ahşap ve araları boşluklu. Epey yüksekte

yürüdüğünüz yerler var. Çok güzel yapılmış. Keşke platformun bazı kısımları cam teras şeklinde olsaydı! İklimsel olarak platform üzerinde nem ve yağışlara bağlı olarak kaygan zemin oluşabilir. Spor trekking tarzı ayakkabılar tercih etmekte fayda var. Çocuk arabası ile girmek zor .İBu parkurun sonunda ise sizleri muhteşem bir şölen bekliyor. Ilıca şelalesi ve köyü var. 14 metreden dökülen bu ufak şelalenin güzelliği ise bence bulunduğu ortam. Yükseklerden dökülen benzerleri gibi çok büyük bir ihtişamı yok. Ancak şelaleye giden yol üzerinde ve etrafında öyle bir yeşil bitki örtüsü gelişmiş ki, kendinizi bir masalın içerisinde hissediyorsunuz. Ağaçlardan sarkan yosunlar, likenler eğrelti otları sarmaşıklar inanılmaz büyüleyici bir ortam yaratmış. Koca taşlar, asma köprü ve ağaçlar bu ortamı daha da güzelleştiren diğer şeyler. Sevgili rehberimiz Haşim Ağca'nın kendini buz gibi sulara teslim etmesini izlerken ayaklarımızı suya sokmakla yetiniyoruz.

Şelalede bolca fotoğraf çektikten sonra 400-500 mt lik bir yürüyüşle Ilıca köyüne geliyoruz. Hemen yol üzerinde çay kahve soğuk suyunuzu içebileceğiniz mekanlar var bunlardan biri de muhtarın yeri.. Köyde Ahşap – kiremit karışımıyla inşa edilen bu evlere bayıldık. Horma kanyonu otoparkında bıraktığınız aracınıza dönebilmek için köyde taksiler mevcut.120 liraya geri götürüyorlar. Hiç bitmesin hep bu güzelliklerde kalınsın diye söylenirken kendimizi dönüş yolunda buluyoruz. Son durak

Safranbolu. Sadece bir lokumcuk vakit ayırabiliyoruz bu güzel ilçeye. Bizi bekleyen sonraki rotanın merakıyla Ankara'ya dönüyoruz. Sanırım çoğumuz gezmek için yaşıyanlardanız. Peki sizler?

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

EĞİTİM DESTEĞİ/BURS

PROJESİ

SİZLERİN KATKILARIYLA DEVAM EDEN PROJEMİZDE BU DÖNEM 4'Ü LİSE ÖĞRENCİSİ OLMAK ÜZERE 29 ÖĞRENCİYE 9 AY BOYUNCA 250 LİRA DESTEK VERDİK.

PROJE KAPSAMINDA BUGÜNE KADAR 96 FARKLI GENCİMİZE DESTEK OLDUK.

PROJEYE İSTEĞİNİZ ZAMANDA VE İSTEDİĞİNİZ MİKTARDA DESTEK OLABİLİRSİNİZ.

Bağışlarınızı makbuz karşılığında derneğimize veya T.İş Bankası Çukurambar Şubesinde bulunan dernek hesabımıza gönderebilirsiniz.

4379 – 0001560

TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Çığdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili Komşularımız,

67. raporumuzda mahallemizde yapılan, yapılması hala devam etmekte olan etkinlik ve değişikliklerle ilgili bilgileri paylaşmaktayız.

1. Uzun bir eğitim-öğretim dönemi sonlandı ve okullarımız tatile girdi. Çocuklarımız dinlenmeyi hak ettiler. İyi bir tatil geçirmelerini dileriz.
2. Bu yıl LGS ve AYT-TYT sınavlarına giren bütün evlatlarımızın emeklerinin karşılığını alması ve hayallerinin gerçekleşmesini dileriz.
3. Son zamanlarda yağın yağmurdan mahallemizde de olumsuz etkilenmeler oldu. Maalesef ağaç devrilmesi sonucu bir komşumuzun aracı devrilen ağacın altında kaldı ve ağır hasarlı duruma geldi. Komşumuza geçmiş olsun diyoruz.
4. Yağın yağmurlardan etkilenen yerlerden bir tanesi de mahallemizde bulunan Gül Parkı idi. Aşırı yağışlardan dolayı yağmur sularının parka akması sonucu, kaldırımın bir kısmının altının boşaldığı tespit edildi. Tehlike arz ettiği için Büyükşehir Belediyesine bildirildi. Aynı yerde akan çamur ve molozlar spor aletlerinin alanını kapladı, şimdilik kullanılamaz halde. Gerekli çalışmaların başlaması için yetkilileri bilgilendirdik.
5. Yağın yağmurlar sonrası rögarlarda ve yağmur suyu kanalında oluşan tortular ASKİ ekipleri tarafından temizlenmektedir.
6. Büyükşehir ve Çankaya Belediyesi ekipleri tarafından mahallemizde sinekler için zaman zaman ilaçlama yapılmaktadır.
7. Ramazan ve Kurban bayramında Çankaya Belediyesi tarafından belirlenen ihtiyaç sahiplerine, gıda kartları muhtarlığımız tarafından dağıtıldı ve dağıtılmaktadır.
8. Çankaya Kaymakamlığı Sosyal Yardımlaşma Vakfı mütevelli heyetindeki görevimize devam etmekteyiz.

Temmuz ayında doğan bütün komşularımıza sevdikleri ile birlikte uzun ve sağlıklı yıllar dileriz.

UYARI: Muhtarlığımıza gelen trafik cezalarına göre; özellikle Afyon giriş-çıkışlarından, Uşak ve Denizli illerinde radar cezaları çok gelmektedir. Bayram ve tatil nedeni ile yolculuğa çıkacak komşularımızın, hız sınırlamalarına dikkat etmelerini dileriz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Arven Bülbül
Gökkuşağı Sitesi
(7 yaşında)

Denizdeki canlılar
Kuru boya

Benim gözümde dünya
Keçeli kalem

Pelin Cebbari
İşçi Blokları Mah.
Hilal Apt.
(9 yaşında)

ÇİĞDEMİM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanımcı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşılı ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.